Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 665
Vineri 9 septembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

În acest număr:

Un eminent luptător pentru pace și socialism

Vestea încetării din viață a tovarășului Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, fiu credincios și devotat al clasei muncitoare germane și unul din cei mai de seamă militanți ai mișcării muncitorești internaționale a îndurerat nespus de mult pe toți oamenii cinstiți din lumea întreagă. În aceste momente grele pricinuite de moartea tovarășului Wilhelm Pieck, poporul nostru se află alături de oamenii muncii din Republica Democrată Germană și de toate forțele democratice și iubitoare de pace ale poporului german.

Întreaga viață a lui Wilhelm Pieck constituie o luminoasă pildă de abnegație și devotament față de cauza clasei muncitoare, a luptei pentru pace și socialism, un exemplu de fidelitate față de glorioasa învățătură marxist-leninistă. El s-a încadrat în mișcarea muncitorească organizată și s-a alăturat Partidului Social-Democrat din Germania de la vîrsta de 19 ani.

Alături de Karl Liebnecht, Roza Luxemburg, Franz Mehring și Clara Zetkin, Wilhelm Pieck s-a situat în fruntea luptei dusă de clasa muncitoare și de oamenii progresiști din Germania împotriva dominației iunkerilor și a monopolurilor, a forțelor reacțiunii și militarismului, pentru zdrobirea oportunismului și șovinismului din rîndurile mișcării muncitorești germane, pentru libertate și progres social, pentru triumful nobilelor idei marxist-leniniste. Numeroase sînt pildele de eroism și devotament față de popor de care Wilhelm Pieck a dat dovadă de-a lungul anilor. În preajma primului război mondial, de exemplu, el a demascat cu fermitate pe organizatorii războiului și pe acoliții acestora, a fost unul dintre deputații social-democrați care au refuzat să voteze în parlament creditele de război cerute de guvernul Kaiserului.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a dat un nou și puternic avînt mișcării muncitorești și în Germania. În focul luptei revoluționare a mișcării muncitorești germane s-a născut Partidul Comunist din Germania a cărui constituire a marcat o hotărîtoare victorie a ideilor marxist-leniniste în mișcarea muncitorească germană. Wilhelm Pieck a făcut parte dintre întemeietorii și organizatorii Partidului Comunist din Germania. În cursul celor 14 ani de existență a Republicii de la Weimar, Wilhelm Pieck, ca membru al C.C. al P.C. din Germania condus de Thälmann, și-a închinat toate puterile sale de muncă luptei pentru împiedecarea venirii la putere a nazismului războinic, luînd parte activă la crearea Frontului unit al partidelor muncitorești din Germania și al sindicatelor.

În anii grei care au urmat după instaurarea teroarei fasciste, în Germania, Wilhelm Pieck, alături de Ernst Thälmann și alți conducători de seamă ai mișcării muncitorești germane, a chemat la luptă pe toți muncitorii și patrioții germani împotriva dominației hitleriste — „cea mai groaznică nenorocire, cea mai mare rușine din istoria Germaniei", cum a denumit-o Pieck.

În urma arestării lui Thälmann, conducerea Partidului Comunist i-a încredințat lui Pieck sarcina de președinte al partidului. Nici urmăririle, nici arestările și nici închisoarea n-au izbutit să-l clintească pe Wilhelm Pieck de pe pozițiile sale revoluționare, să-l abată de la nestrămutatul său crez în victoria cauzei sfinte a clasei muncitoare, în triumful mărețelor idei marxist-leniniste.

Nevoit să emigreze, Pieck a păstrat strînse legături cu mișcarea revoluționară și antifascistă din țară, îndrumînd-o în permanență. De asemenea, el a avut un însemnat rol în conducerea Internaționalei Comuniste.

După distrugerea odioasei mașini de război hitleriste de către glorioasa Armată Sovietică, Wilhelm Pieck a adus o mare contribuție la unificarea politico-organizatorică a clasei muncitoare germane, fiind unul dintre întemeietorii Partidului Socialist Unit din Germania. El va intra pentru totdeauna în istoria Germaniei ca omul care a învins sciziunea provocată de conducătorii oportuniști ai partidului social-democrat, ca făuritor al unității clasei muncitoare germane.

Cînd, ca răspuns la crearea de către puterile occidentale și a lacheilor lor de la Bonn a statului german occidental, a luat ființă Republica Democrată Germană, primul stat german iubitor de pace, făcînd parte din familia frățească a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, clasa muncitoare, întregul popor din Germania democrată i-au încredințat lui Wilhelm Pieck funcția de președinte al republicii.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, Republica Democrată Germană a dobîndit succese remarcabile în dezvoltarea economiei și culturii, în construirea bazelor socialismului. De această uriașă operă de transformare socialistă a țării se leagă în mod indestructibil activitatea eminentului om de stat Wilhelm Pieck. Totodată numele său este legat de lupta dîrză pentru reunificarea Germaniei într-un stat democratic, iubitor de pace și pentru demascarea politicii revanșarde, bazată pe reînvierea și reînarmarea militarismului german duse de cercurile reacționare din R.F.G. și din alte țări occidentale.

Wilhelm Pieck a fost, de asemenea, un militant activ pentru prietenia dintre poporul german și popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste. El a educat clasa muncitoare germană în spiritul internaționalismului proletar, al luptei pentru întărirea permanentă a unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale sub steagul marxism-leninismului.

Stingerea din viață a neînfricatului luptător și eminentului om de stat Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane și membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., constituie o grea pierdere nu numai pentru poporul frate german, ci și pentru întreaga omenire iubitoare de pace. Figura lui luminoasă va rămîne mereu vie în inima și amintirea poporului nostru.

Comunicatul cu privire la încetarea din viață a președintelui Wilhelm Pieck

BERLIN 7 (Agerpres).

La Berlin a fost dat publicității un comunicat în care se anunță că președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, a încetat din viață la 7 septembrie ora 8,55. La 4 septembrie se semnalase o slăbire bruscă a activității cardiace, complicată ulterior de o congestie pulmonară. Cu toate că temperatura scăzuse, slăbirea activității cardiace nu a putut fi preîntîmpinată.

Moartea a survenit ca urmare a încetării activității cardiace și a circulației sîngelui.

Comunicatul cu privire la încetarea din viață a președintelui Wilhelm Pieck a fost semnat de prof. T. Brugsch, prof. H. Witbrodt, dr. E. Heinike și dr. W. Kőrner.

Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, Camerei Populare a Republicii Democrate Germane

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne vă exprimă cele mai sincere condoleanțe și participă alături de dv. la profunda durere încercată prin pierderea marelui fiu al poporului german, al scumpului nostru prieten și tovarăș Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale.

În persoana tovarășului Wilhelm Pieck poporul german a avut un conducător încercat care și-a închinat peste 60 de ani din viață activității revoluționare, luptînd cu fermitate și devotament fără de margini pentru cauza clasei muncitoare, pentru interesele vitale ale poporului german, pentru triumful nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului.

Numele lui Wilhelm Pieck, tovarășul de luptă al lui Ernst Thälmann, este indisolubil legat de făurirea Partidului Comunist German și a Partidului Socialist Unit din Germania, de luptele clasei muncitoare din Germania împotriva militarismului și fascismului, pentru libertate, democrație și socialism. Tovarășul Wilhelm Pieck este unul dintre întemeietorii primului stat muncitoresc-țărănesc din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană, care pînă în ultima clipă a vieții sale și-a adus contribuția la lupta pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Încetarea din viață a tovarășului Wilhelm Pieck constituie o mare pierdere pentru întreaga mișcare muncitorească internațională. Figura luminoasă a tovarășului Wilhelm Pieck — luptător neobosit pentru întărirea unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale, pentru victoria păcii și socialismului — va rămîne veșnic vie în amintirea poporului romîn.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Doliu național în R. D. Germană

BERLIN 7 (Agerpres). — În legătură cu încetarea din viață a președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, Consiliul de Miniștri al R.D.G. a declarat doliu național de la 7 septembrie pînă în ziua în care va avea loc înmormîntarea.

Pentru pregătirea și desfășurarea funeraliilor a fost instituită o comisie de partid și guvernamentală în frunte cu Walter Ulbricht.

De la Ambasada R. D. Germane

Ambasada Republicii Democrate Germane în Republica Populară Romînă anunță cu adîncă durere că președintele Republicii Democrate Germane, tovarășul Wilhelm Pieck, a decedat în ziua de 7 septembrie 1960.

Vizite de condoleanțe se pot face în ziua de vineri, 9 septembrie 1960, între orele 9—17 și sîmbătă, 10 septembrie 1960, între orele 9—13, la sediul Ambasadei Republicii Democrate Germane din București, str. Dumbrava Roșie nr. 6.

Delegația de partid și guvernamentală a R.P. Romîne care va participa la funeraliile președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au numit o delegație de partid și guvernamentală care va participa la funeraliile președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, alcătuită din tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației; Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R.

Oamenii muncii sprijină cu căldură politica de pace a partidului și guvernului

În întreaga țară, în uzine, fabrici, instituții precum și în comune și unități agricole socialiste au loc zilele acestea numeroase adunări în care oamenii muncii dezbat documentele recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale privind situația internațională și politica externă a R.P.R. În cadrul adunărilor muncitorii, țăranii și intelectualii din patria noastră, în cuvinte pline de căldură și dragoste față de partid și guvern, își exprimă încrederea nețărmurită și adeziunea lor la politica pașnică promovată de țara noastră atît în interiorul țării cît și pe plan internațional. De asemenea, ei își manifestă marea lor bucurie pentru faptul că Marea Adunare Națională l-a ales ca conducător al delegației R.P.R. la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. pe cel mai iubit și devotat fiu al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În comuna Roșiori

Chiar a doua zi după apariția în presă a Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea Marii Adunări Naționale a R.P.R. cu privire la situația internațională și politica externă a R.P.R., aproape o sută de colectiviști, salariați și cadre didactice din comuna Roșiori, raionul Călmățui, s-au adunat la colțul roșu al gospodăriei colective „Progresul" unde au dezbătut cu deosebit interes documentele sesiunii. În adunare au luat cuvîntul numeroși participanți.

— Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, a spus colectivistul Gheorghe Moldoveanu, noi colectiviștii din Roșiori, dorim din toată inima pacea și urîm războiul aducător de nenorociri. Vrem ca tot ceea ce realizăm pe ogoarele, în fabricile și uzinele noastre, să fie folositor dezvoltării producției pașnice, înfloririi patriei, ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Ni s-a umplut inima de bucurie cînd am aflat că deputații Marii Adunări Naționale l-au ales pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej să conducă delegația țării noastre la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. Sîntem convinși că delegația R.P.R. va exprima dorința de pace a poporului nostru, hotărîrea nestrămutată a tuturor oamenilor muncii de a lupta pentru pace, pentru dezarmare generală și totală. Afirmîndu-ne adeziunea deplină față de politica externă a partidului și guvernului — a spus în încheiere vorbitorul — noi, colectiviștii din Roșiori sîntem hotărîți să muncim cu și mai mult avînt pentru îndeplinirea mărețelor sarcini de construcție pașnică trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

La Negru Vodă

În sala cinematografului din comuna Negru Vodă, regiunea Constanța, a avut loc sîmbătă seara o însuflețită adunare la care au participat alegătorii din circumscripția electorală Negru Vodă — muncitori din industria locală, mecanizatori și tehnicieni din S.M.T. și G.A.S., colectiviști, deputați în sfaturile populare comunale etc. — Tov. Nicolae Hudițeanu, președintele gospodăriei colective din Comana, deputat în Marea Adunare Națională și Erou al Muncii Socialiste, a prezentat o dare de seamă referitoare la lucrările și hotărîrile recentei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale. În darea de seamă, tov. Hudițeanu a relevat valoarea deosebită a Raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, ca document important al politicii externe a statului nostru. Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți printre care Sabri Emurla, președintele gospodăriei colective din Cobadin, Zaharia Ganea, președintele gospodăriei colective din Viișoara, învățătoarea Victoria Păun, etc., care manifestîndu-și dorința lor fierbinte pentru pace și încrederea față de politica externă a partidului și guvernului, și-au luat angajamentul să muncească mai bine, cu mai mult spor, pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular.

La Ceica

Vineri 2 septembrie, la căminul cultural din Ceica, raionul Beiuș, un număr de aproape 300 de țărani muncitori și intelectuali s-au adunat și au ascultat expunerea tov. Vasile Ionuț, deputat în Marea Adunare Națională, cu privire la problemele ce s-au dezbătut la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Vorbitorul a relevat marea importanță a raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, scoțînd în evidență eforturile depuse de statul nostru pentru promovarea unei politici de pace, pentru dezarmare generală și totală. După prezentarea expunerii, au luat cuvîntul învățătorul comunist Ciolan Constantin, din satul Rogoz, comunistul Marin Giorgia, inginer agronom al comunei Ceica, precum și întovărășitii Gheorghe Decu, Vasile Neaga, Gelu Petrilă etc., care și-au exprimat adeziunea față de politica externă a R.P.R. și bucuria pentru faptul că delegația R.P.R. la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. va fi condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. În încheiere, participanții la adunare au adoptat moțiuni care au fost trimise C.C. al P.M.R., guvernului R.P.R. și Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La Drăgănești-Olt

O însuflețită adunare populară a avut loc zilele trecute și în comuna Drăgănești-Olt, regiunea Pitești. La adunare, au participat colectiviști și întovărășiți din raion, muncitori, tehnicieni și ingineri din G.A.S. și S.M.T., învățători, profesori și alți oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile raionului.

Cu acest prilej, tov. Gheorghe Petrescu, secretar al comitetului regional de partid Pitești și deputat în Marea Adunare Națională, a vorbit despre marea importanță a recentei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale a R.P.R. Participanții la adunare au primit cu puternice aplauze vestea că delegația R.P.R. la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. va fi condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. După expunerea tov. Gheorghe Petrescu, au luat apoi cuvîntul numeroși participanți care și-au arătat adeziunea față de politica externă a partidului și guvernului nostru.

TRACTORIȘTII

Tineri sau vîrstnici, ei sînt oameni ai cîmpiilor, ai muncii dătătoare de pîine. Pe căldură, pe ploaie, pe vînt — fie primăvara de cum încep a se limpezi zările, fie vara de cum se ivește geana trandafirie a răsăritului și pînă cînd se aprinde puzderia de stele — U.T.O.S.-urile și K.D.-urile lor taie brazdă lungă și adîncă, umplînd văzduhul cu cîntecul lor năvalnic.

I-au îndrăgit colectiviștii cărora le procură bucurii în fiecare vară și toamnă. „Tractoriștii noștri", zic ei. Și au de ce. Cînd au scos ei, pe vremea cînd lucrau cu plugurile lor, recolte de peste 2.000 kg grîu la ha? Le-a dat porumbul în trecut, cînd nu munceau în comun, o producție de 3—4.000 kg boabe la ha?

Așadar, tractoriștii sînt făuritori ai belșugului de pe ogoarele înfrățite Iată-l pe Constantin Lupu din brigada 6-a de la S.M.T Videle, regiunea București. Toată vara, ziua și în timpul nopții: la treieriș, la arături adînci, el a muncit neobosit. I-au mulțumit pentru aceasta colectiviștii și întovărășiții; l-a lăudat conducerea S.M.T.-ului, l-au felicitat tovarășii lui de muncă. Pentru ce? Pentru că în campania de vară, avînd în plan executarea a 172 hantri, el a realizat 226 hantri. Dar n-a fost singurul. Cornel Bîrsănel, Voicu Radu, Constantin Buduru și mulți alții (și aș putea spune și toți ceilalți), au obținut și ei frumoase rezultate la arături, la însilozări în gospodăriile colective și la întovărășirile agricole pe care le deservesc. Așa trebuie

La S.M.T. Videle mai este un tractorist: Neagu Marin. Mai vîrstnic decît mulți alții. Toți îi spun cu respect: „tovarășul director". Cînd l-am cunoscut era preocupat peste cap de treburile de campanie. Și, hotărîse, împreună cu toți tractoriștii, ca ziua de 23 August să fie sărbătorită prin muncă. Frumos!

Au trecut de atunci două săptămîni. Și tot acolo, pe cîmp, îi găsești și acum pe acești oameni vrednici. Cîte sînt încă de făcut pînă cînd va cădea zăpada!... La gospodăriile colective din Blejești, Puruni, Rădulești, ori la întovărășirile agricole din Mereni, Silistea, Baciu, tractoriștii ajută ca și anul care vine lanurile să fie tot mai bogate și bucuria din inimile oamenilor să fie tot mai mare

Pe căldură, pe ploaie, pe vînt — tractoriștii sînt la datorie. „Pac-puc-puc", cîntecul năvalnic al U.T.O.S.-urilor și K.D.-urilor umple văzduhul.

Tractoriștii pun temei belșugului — ca adevărați fii ai cîmpurilor.

RADU SANDU

O nouă victorie a vinurilor noastre

De curînd a avut loc la Ljubljana-Iugoslavia, un concurs internațional de vinuri. Cu această ocazie și-au disputat întîietatea 510 probe din cele mai renumite vinuri din lume.

Țara noastră a participat la acest concurs, cu 20 de probe și a obținut 8 medalii de aur și 12 medalii de argint.

Dacă raportăm numărul de medalii de aur la numărul probelor prezentate, țara noastră a primit cele mai multe medalii de aur; 40 la sută față de media generală de circa 14 la sută și R.P.F. Iugoslavia 10 la sută.

★

Un succes și mai mare au obținut vinurile romînești la concursul internațional de la Budapesta. La acest concurs au participat 24 de țări și s-au prezentat 850 mostre de vin.

Din cele 47 probe de vin prezentate de țara noastră, 16 au primit medalii de aur, 21 de argint, 6 de bronz și o diplomă.

Institutul Agronomic „N. Bălcescu" vă așteaptă, dragi candidați!

Deși sîntem în plină vacanță, sălile și culoarele Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București cunosc animația din timpul anului școlar. Pretutindeni, la centrul pentru înscrierea candidaților la concursurile de admitere, în sălile în care se țin cursurile pentru pregătirea acestora. în cabinetele catedrelor și în laboratoarele unde se dau consultații, candidații la concursurile de admitere fac ca Institutul nostru să-și regăsească încă înainte de începerea cursurilor aspectul lui obișnuit.

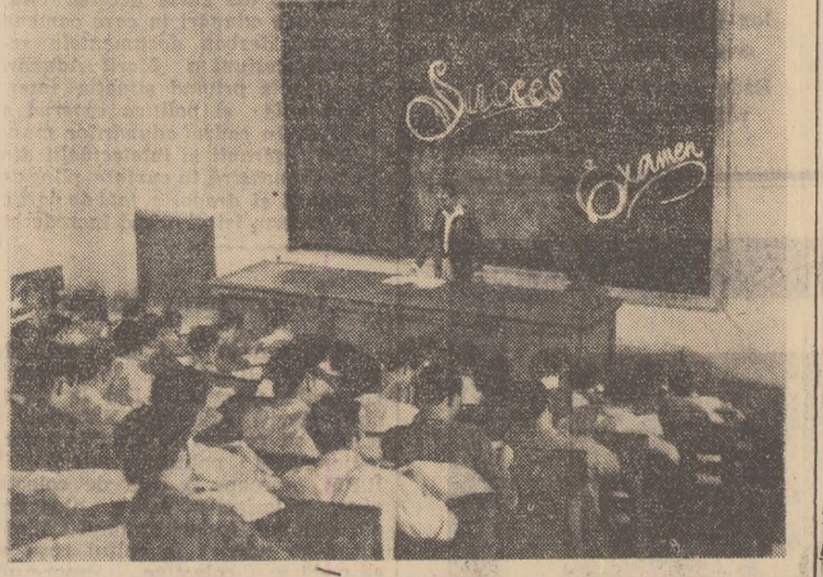
Hotărîrile Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd importante sarcini pentru agricultura noastră socialistă. În îndeplinirea lor un rol de frunte revine specialiștilor din acest sector de activitate.

Institutul Agronomic „N. Bălcescu" ca și celelalte institute agronomice din țară, își aduce din plin aportul său la formarea noilor cadre necesare agriculturii. Din cele trei facultăți ale Institutului, Facultatea de Agricultură și Zootehnie, Facultatea de Horticultură și Facultatea de Medicină Veterinară peste 18.000 ingineri agronomi și medici veterinari au plecat pe ogoarele patriei noastre în ultimii 10 ani, pentru ca împreună cu ceilalți muncitori, tehnicieni și specialiști să contribuie la transformarea socialistă a agriculturii, la sporirea neîncetată a producției agricole.

Cadrele didactice ale Institutului nostru, urmînd exemplul marilor înaintași ai științei agricole și veterinare, I. Ionescu de la Brad, Vlad Cîrnu Munteanu, C. Sandu-Aldea, I. Atanasiu, N. Filip, ș.a. își consacră activitatea lor atît pregătirii noilor cadre pentru agricultură cît și cercetărilor legate de marile probleme ale practicei agricole. Unii dintre ei sînt academicieni, laureați ai Premiului de Stat, conducători de institute științifice de cercetări agricole.

Congresul al III-lea al P.M.R. a hotărît ca începînd din anul școlar 1960—1961, să se sporească considerabil numărul studenților în învățămîntul tehnic superior. Cei mai buni muncitori tineri, absolvenți ai școlilor serale, cei mai buni absolvenți ai școlilor medii de cultură generală se vor îndrepta către ramurile tehnice din învățămîntul superior, din care face parte și învățămîntul agricol.

Institutul nostru a luat toate măsurile pentru ca tinerii care vor participa la concursurile de admitere în noul an școlar 1960—1961 să se prezinte cît mai bine pregătiți, pentru ca noii studenți ce vor trece de a deveni cadre de nădejde ale agriculturii noastre socialiste, tineri muncitori și tehnicieni din gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat și stațiuni experimentale se vor prezenta în număr

În aceste zile la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, se desfășoară o intensă activitate pentru pregătirea candidaților la examenul de admitere. În fotografie: tov. ing. Ștefan Poescu-Vifor în timpul unei ore de predare.

pragul facultăților noastre la 1 octombrie să reprezinte elementele cele mai muncitoare, mai capabile și mai pregătite dintre candidați.

În acest scop, Institutul Agronomic „N. Bălcescu" a organizat între 14—27 august un curs de pregătire pentru candidații la concursurile de admitere, la care au participat 225 tineri.

La 29 august a început un nou curs de pregătire care va dura pînă la 10 septembrie și la care pot participa toți candidații care doresc să-și împrospăteze și să-și îmbogățească cunoștințele acumulate anterior.

Paralel cu aceste cursuri care se țin dimineața, în fiecare după-amiază cadrele didactice ale Institutului dau consultații candidaților la toate disciplinele prevăzute în programele de examinare.

Însuflețiți de dorința de a-și îmbunătăți cunoștințele profesionale, cît mai mare la concursurile de admitere ce vor avea loc la 15 septembrie pentru cursurile de zi și la 25 septembrie pentru cursurile fără frecvență.

Printre aceștia întîlnim pe Amariei C-tin, colectivist la G.A.C. 8 Martie-Băneasa — regiunea București, Rusnac Mihai, tehnician la G.A.S.-Dragalina — regiunea București, Mocofan Ion, tehnician la Stațiunea Experimentală Bilcești — regiunea Pitești, Bunea Ion, maistru la G.A.S.-Cisnădie— regiunea Stalin ș.a.

Practica a arătat că dintre absolvenții institutelor de învățămînt tehnic superior, elementele cele mai bine pregătite, cele mai valoroase în producție sînt cele recrutate din producție.

De aceea, apare ca o datorie pentru organele de partid și pentru conducerile unităților agricole socialiste să îndrume cît mai mulți tineri muncitori, care îndeplinesc condițiile de admitere cerute în învățămîntul superior, spre institutele agronomice din țară, pentru desăvîrșirea pregătirii și transformarea lor în cadre cu înaltă pregătire tehnică.

Institutul Agronomic „N. Bălcescu" este gata să-i primească cu toată dragostea și căldura pe care o merită.

Prof. dr. N. VARACHIU
prorector al Institutului Agronomic „N. Bălcescu"
București

Crește numărul satelor electrificate

Numărul satelor electrificate este în continuă creștere, în toate regiunile țării.

In regiunea Galați, unde înainte de 1944 erau electrificate doar opt sate, în prezent sînt electrificate 106 sate. In cursul acestui an vor mai fi electrificate alte numeroase comune. Pînă în anul 1965 urmează ca în această regiune să fie electrificate de peste 3 ori mai multe sate decît în prezent.

In regiunea Iași vor fi electrificate anul acesta 34 de comune. De curînd, au început lucrările de electrificare a satelor Suhuleț, Plugari, și altele. In alte sate ca de pildă Gîrbești, Arsura, Ivești s-au executat lucrări în vederea extinderii rețelei existente.

Locuitorii regiunii Iași au contribuit în acest an la electrificarea satelor cu importante sume de bani, precum și cu un mare volum de lucrări — pentru săparea gropilor, plantatul stîlpilor etc.

Încă 1.300 de construcții

Gospodăriile agricole colective din regiunea București au ridicat în acest an aproape 1300 de construcții gospodărești, îndeosebi adăposturi pentru animale. La numeroase alte construcții lucrările sînt în curs de executare. Astfel, gospodăriile colective din această regiune, își sporesc capacitatea de adăpostire cu circa 20.000 de locuri pentru vite mari.

Folosind experiența dobîndită de unitățile fruntașe și îndrumările tehncienilor, multe gospodării colective au folosit pe scară mai largă materiale din resurse locale ca lemn, stuf, balast, nisip și au confecționat cu posibilități proprii cărămidă, chirpici etc.

Au fost organizate echipe de colectiviști care sprijină munca constructorilor.

În felul acesta cheltuielile construcțiilor proprietate obștească au fost simțitor reduse.

Gospodăria colectivă din Spătărei, de pildă, a ridicat un grajd din paiantă pentru 50 vite mari cu numai 39.300 lei. Adăposturi ieftine și trainice au realizat prin folosirea materialelor din resurse locale și alte gospodării colective.

Atenție recoltatului și treieratului culturilor trifoliene

Ținînd seama de importanța deosebită pe care o are cultura trifoiului și lucernei pentru agricultura țării noastre, în anii următori se prevede să se mărească mult suprafețele ocupate cu aceste plante.

Pentru realizarea acestui important obiectiv, trebuie asigurată în primul rînd sămînța necesară. În acest an, ținîndu-se seama de suprafața culturilor de trifoliene rezervate pentru sămînță precum și de starea lor de vegetație se apreciază că în cazul cînd plantele vor fi recoltate și treierate la timp și fără pierderi, se va reuși să se asigure sămînța atît pentru nevoile proprii cît și pentru export.

În anii trecuți cu toate că au existat posibilități ca treieratul trifolienelor să fie terminat pînă cel mai tîrziu la 1 noiembrie, din cauza slabei organizări a muncii această acțiune a fost prelungită în unele regiuni (Iași, R.A.M., Suceava și altele) pînă în lunile februarie și martie, înregistrîndu-se pierderi de pînă la 50-60 la sută. Aceasta s-a datorat pe de o parte repartizării necorespunzătoare a batozelor în centrele mari producătoare, (fiind date cîte o batoză pentru 4-5 comune) iar pe de altă parte neorganizării transportului la arie a recoltei.

Pentru ca lipsurile semnalate să nu se mai repete și anul acesta, este necesar ca organele agricole regionale și întreprinderea contractantă să acorde toată atenția recoltatului și treieratului trifolienelor de sămînță pe măsura ajungerii lor la maturitate. Este necesar să se organizeze ariile de treier chiar în bazinele de cultură, să se folosească la treierat toate batozele dotate cu dispozitive speciale și să se ia măsuri spre a fi utilizate la recoltarea și treierișul trifolienelor toate combinele C—1 de la stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, care au fost prevăzute cu site speciale de 2 mm. și 4,5 mm. Prin folosirea combinelor C—1 care au fost dotate cu site de 2 mm. și 4,5 mm. la recoltarea și treieratul trifolienelor precum și a batozelor cu dispozitive speciale, această acțiune trebuie să fie terminată pînă cel mai tîrziu la 1 noiembrie a.c. În acest scop secțiile agricole regionale împreună cu întreprinderea de semințe „Agrosem" trebuie să repartizeze fiecare combină C—1 și batoză ce se vor folosi în această acțiune pe comune și gospodării. De asemenea, este necesar să se ia legătura cu gospodăriile producătoare pentru a se stabili data precisă a începerii treieratului trifolienelor.

Potrivit rezultatelor obținute în producție și încercărilor făcute de I.C.M.A., combinele C—1 care constituie mijloacele principale în campania de recoltare și treieriș a culturilor de trifoliene, se pot folosi cu deplin succes dacă se vor lua următoarele măsuri:

Montarea sub contrabătător a tablelor dezghiocătoare reper C—3977 și C—3976; montarea capacelor cu rifluri C—1566 ans. și C—1569 ans., în carcasa aruncătorului de vraf; echiparea combinei cu site ale cărei ochiuri au diametrul de 4,5 mm. la curățire și 2 mm. la cilindrul trior.

Distanța dintre bătător și contrabătător trebuie să fie astfel reglată încît să se asigure efectuarea unui treier de calitate. De asemenea, este necesar ca turația bătătorului să fie maximă — 1.400 rotații pe minut. Turația ventilatorului principal trebuie redusă la minimum ca să nu arunce semințele în pleavă, iar oblonul de pleavă ridicat la maximum. Șubărul circuitului spicelor netreierate trebuie închis. Combina trebuie echipată cu ridicător de brazdă în cazul treieratului din brazdă și cu coș de alimentare la staționar dacă se lucrează din șiră sau din clăi. Brazdele care se treieră cu combina C—1 trebuie să aibă distanța între ele mai mare de 0,7 m., iar materialul să fie bine uscat.

Desghiocătoarele se montează sub contrabătător în carcasa aruncătorului de vraf, în vederea unei desghiocări cît mai bune. Turația bătătorului se mărește, iar distanța dintre bătător și contrabătător se micșorează în același scop.

Sita cu găuri cu diametrul ochiurilor de 4,5 mm. lasă să treacă prin ea semințele și păstăile mai mici iar sita triorului cu diametrul ochiurilor de 2 mm. lasă să treacă numai semințele. In felul acesta se obțin semințe la 3 din gurile de saci, iar la una păstăile ce au rămas nedesghiocate. Acestea din urmă pot fi introduse din nou în combină.

Rezultatele care se pot obține la treieratul lucernei și trifoiului de sămînță cu combina C—1 sînt următoarele: pierderi la treierat 1-2 la sută; desghiocarea semințelor 60-90 la sută la o singură trecere prin combină; productivitatea combinei, 3-4 ha/zi, iar puritatea semințelor 95-97 la sută.

Folosind cu randament maxim combinele C—1 producătorii de semințe de trifoliene vor reuși să treiere culturile pe măsura recoltatului, evitînd astfel pierderile prin scuturare și obținînd producții ridicate.

ING. MIHAI DELEANU
din Ministerul Agriculturii

In raionul Bîrlad

Să fie grăbite însilozările

Ca urmare a rezultatelor bune obținute prin hrănirea animalelor cu furaje însilozate, în cadrul unităților agricole de stat și cooperatiste din raionul Bîrlad au crescut an de an suprafețele cultivate cu porumb pentru siloz. În anul acesta bunăoară, gospodăriile colective din raion au cultivat cu această plantă mai bine de 1920 de hectare. Însemnate suprafețe cu porumb pentru siloz au cultivat, de asemenea, și gospodăriile de stat. Spre a asigura un furaj de calitate pentru animale pe timp de iarnă, majoritatea unităților agricole din raion au trecut la însilozatul porumbului de îndată ce acesta a intrat în faza de coacere lapte-ceară. Avînd din vreme pregătite gropile pentru siloz și folosind cu chibzuială utilajul de tocat și timpul prielnic multe din acestea au izbutit să însilozeze cantități însemnate de nutrețuri. Așa, de pildă, muncitorii și mecanizatorii gospodăriei de stat Zorleni însilozaseră pînă la 1 septembrie — în afară de cele 845 tone cu lucernă, mazăre și facelia — mai bine de 4.630 tone cu porumb, reușind să recolteze și să pună la murat porumbul de pe 198 de hectare din cele 225 ha cultivate cu această plantă. De asemenea, gospodăria de stat Coroești însilozase pînă zilele trecute 2.000 tone cu furaje, din care 1.800 tone cu porumb, iar G.A.S. Banca depășise planul de însilozare cu aproape 100 tone.

Realizări frumoase în acțiunea de însilozare a furajelor au dobîndit și unele gospodării colective din raion. Gospodăria colectivă din Ivești, bunăoară, însilozase pînă la începutul lunii acesteia 1.800 tone de furaje, din care 750 tone de porumb, iar cea din comuna Banca mai bine de 1.300 de tone, din care 1.200 tone cu porumb. Importante cantități de nutrețuri puseseră la murat pînă zilele trecute și gospodăriile colective din Pogonești, Ciortolom, Crivești etc.

Cu toate acestea, privită în ansamblu, situația însilozării furajelor în raionul Bîrlad nu se desfășoară pe măsura posibilităților. Deși cele 2 S.M.T.-uri din raion dețin 4 tocători și 12 batoze transformate care ar putea asigura tocarea a mai bine de o mie două sute de tone de porumb pe zi, acestea nefiind folosite cu întreaga lor capacitate de lucru nu dau randamentul cerut. E deajuns să arătăm că în zilele de 31 august și 1 septembrie au fost însilozate zilnic numai cîte circa 800 tone de porumb. Nefolosirea cu întreaga lui capacitate de lucru a utilajului de tocat face ca în prezent în raion să existe gospodării colective ca cele din Mînzați, Stroie, Beloiescu, Gărdești, Islaz, etc. care n-au însilozat nimic sau au însilozat cantități foarte mici de furaje. De altfel, pînă la 1 septembrie în gospodăriile colective din raion se însilozaseră doar 12.046 de tone de porumb din planul de 51.258 de tone. După cîte am putut constata în cea mai mare parte a comunelor raionului porumbul pentru siloz a început deja să se usuce, trecînd de faza de coacere lapte-ceară. Ori, este știut că neînsilozarea la vreme a porumbului duce la diminuarea valorii nutritive a nutrețului. De aceea, socotim că este necesar ca în cel mai scurt timp organele agricole ale raionului Bîrlad, precum și conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor colective să ia cele mai potrivite măsuri care să ducă la impulsionarea însilozării porumbului. În acest scop utilajul de tocat trebuie să fie folosit la maximum prin organizarea lucrului în două schimburi, iar pe măsură ce se termină de tocat porumbul la o gospodărie S.M.T.-urile să facă fără întîrziere mișcarea tocătorilor.

P. VĂRĂȘTEANU

Se pregătesc intens pentru culesul și vinificarea strugurilor

În aceste zile, și în gospodăria agricolă de stat Săhăteni, raionul Mizil, se desfășoară o vie activitate. Cei din brigăzile de cîmp pregătesc terenul pentru însămînțarea grîului, iar cei din sectorul viticol, sector important al gospodăriei, grăbesc pregătirile în vederea recoltării și prelucrării strugurilor.

Pentru a cunoaște dinainte volumul de muncă și capacitatea de vase necesare pentru depozitarea vinului ce va rezulta din noua recoltă, s-a făcut evaluarea probabilă a recoltei de struguri. Din această evaluare a reieșit că producția de struguri va fi, în acest an, cu peste 400 de kg mai mare la ha decît cea planificată. Se vor culege și vinifica deci cu peste 270.000 kg de struguri mai mult decît prevede planul.

Ținînd seama de recolta probabilă, consiliul de conducere al gospodăriei a stabilit necesarul ustensilelor pentru cules, aparatura și utilajul pentru prelucrarea strugurilor, vasele pentru vinificare și depozitare și a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. S-a calculat, de asemenea, spațiul necesar și s-a stabilit numărul centrelor de vinificație. Astfel, în această toamnă, vinificarea strugurilor se va face în 9 centre: patru la secția Sătuc și cinci la secția Sărățeanca.

Pentru ca procesul de vinificație să se desfășoare în bune condițiuni și la un înalt nivel tehnic s-a reparat aproape în întregime utilajul ce se va folosi la vinificat, s-au condiționat și tratat vasele noi și vechi, s-au curățat și dezinfectat cramele și pivnițele. Astfel, cele 40 prese manuale și 4 prese mecanice ale gospodăriei, au fost revizuite și reparate, iar acum se vopsesc părțile fieroase. S-au procurat coșuri și lădițe, iar din cele 200 de vagoane de butoaie necesare depozitării vinului 130 de vagoane sînt, de acum, gata pentru a primi vinul din noua recoltă.

De asemenea, în cramele cu pămînt pe jos, s-a început înlocuirea stratului de de-asupra, în grosime de 20-30 cm, cu pămînt proaspăt. Peste 50 la sută din crame și pivnițe sînt deja dezinfectate și văruite.

Paralel cu pregătirile pentru cules și vinificație în gospodăria de stat Săhăteni se urmărește din 5 în 5 zile mersul coacerii strugurilor.

Spre deosebire de alți ani, culesul și vinificarea strugurilor se va începe, în această toamnă în parcele de unde se urmărește obținerea de vinuri curente de masă, cînd boabele vor atinge maximum de greutate, iar procentul de zahăr va fi de cel puțin 180—200 grame la litru. Pentru soiurile de vin superioare culesul se va începe cînd procentul de zahăr va trece de 220 gr la litru.

Pentru a mări capacitatea de prelucrare și micșora perioada de vinificație, se vor înlocui curgătoarele rotative cu linuri înălțate compartimentate construite din lemn.

C. VASIA

Vor învăța în școală nouă

Nu de mult locuitorii din satul Lingurari, raionul Negrești, au hotărît să construiască prin contribuție bănească și muncă voluntară un local de școală. In scurtă vreme hotărîrea sătenilor din Lingurari a prins viață.

Astfel, cu sprijinul organelor locale, în frunte cu tov. Ion Pitea, președintele sfatului popular, ei au procurat, materialul necesar și au muncit voluntar la construirea școlii, care în scurtă vreme va fi dată în folosință. Datorită acestui fapt, în toamna care vine, copiii lingurărenilor vor învăța în școală nouă.

IOAN TRIFAN
corespondent

Colectiviști în bănci

File de carnet

Eram la școala profesională de mecanici agricoli din Alba-Iulia și aveam de ales între două invitații: să particip la o oră de zootehnie sau la una de horticultură. Și fiindcă soneria chemase elevii în clase nemai lăsîndu-mi timp de gîndire, am optat pentru ora de zootehnie, spunîndu-mi că totuși ea este problema de bază a gospodăriilor din regiunea Hunedoara.

Și iată-ne în clasă. Ce-i drept unii elevi nu se prea simt la îndemînă în bănci. Nu fiindcă sînt poznași și neastîmpărați, cu gîndul la recreație, ci fiindcă au trecut ani mulți de cînd au mai stat pe aceste bănci învățînd slovele și citirea. Acum au venit din nou să învețe cum se face o agricultură rațională, cum se organizează munca în brigadă și în gospodăria colectivă, tot ceea ce este necesar să știe un președinte sau brigadier.

Lecțiile de zootehnie le ține inginerul Matei Ion de la secția agricolă a sfatului popular raional Alba. Vrînd să-mi arate ce cunoștințe au căpătat elevii, el folosește prima parte a orei făcînd un veritabil seminar. De fapt, însăși sala de clasă spațioasă, catedra și tabla sînt un simbol, demonstrează că aici se predau și se dobîndesc cunoștințe.

Și iată că seminarul a început. Unul dintre elevi descrie însușirile rasei Mangalița. Se vede că subiectul îl cunoaște cît se poate de bine. Deodată, schimbînd tonul răspunsului exclamă:

— E însă o rasă fără viitor, tovarășe inginer. E ea rezistentă la boli, e adevărat, dar nu valorifică așa bine furajele și mai ales are o prolificitate scăzută.

Feneșel Nicolae, președintele gospodăriei colective din satul Bucerdea, răspunde la întrebarea despre rasa de vaci Siementhal. El arată pe rînd de unde provine această rasă, conformația, producția ei anuală, care este procentul de vaci din această rasă în țara noastră.

— E o rasă care dă bune rezultate pe la noi, de aceea a și fost raionată în regiunea Hunedoara. Colectiviștii noștri, adaugă el, se pricep să o îngrijească.

Să nu se creadă însă că „elevii" colectiviști se limitează numai la cunoașterea rasei Siementhal. Tovarășul Czaka Odon, un elev în vîrstă de numai 58 de ani, președintele colectivei din satul Baia de Criș, raionul Brad, a vorbit pe larg despre caracteristicile rasei Schwytz.

Brigadierul Crișan Adam de la gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza" răspunde apoi la întrebarea cum se calculează rațiile la taurine. El explică ce este rația de întreținere, cea de producție și cea de creștere, arată cît este de necesară echilibrarea hranei unei vaci.

Rînd pe rînd alți colectiviști vorbesc despre felul cum trebuie hrănit tineretul taurin, cum se îngrijește o vacă înainte de fătare, cineva completează arătînd de ce este necesară perioada de repaos mamar, un altul cît durează gestația la o vacă și cît perioada de alăptare.

În „focul" răspunsurilor și întrebărilor, colectiviștii sînt cei mai autentici elevi. Unii agită mîinile ridicate totuși școlărește, ca să fie întrebați cu prioritate, alții scapă răspunsuri cu glas tare deși nu sînt cei întrebați. Și așa, pe nesimțite, ora de zootehnie s-a încheiat. Poate că nu ne-am fi dat seama, noi cei din clasă, cuprinși în acest pasionat dialog al cunoștințelor, dacă soneria, clopoțelul modern al școlilor de azi, nu ar fi vestit că ultima oră de curs din acea zi de august luase sfîrșit.

Poate că vă întrebați, citind aceste rînduri: ce cred acești elevi vîrstnici, bărbați și femei despre cele ce învață, despre rosturile acestei școli de cinci luni? M-am gîndit la această întrebare pe care am pus-o la mai mulți inși.

Feneșel Nicolae mi-a răspuns cel dintîi, nu fără o anume doză de autocritică.

— Să vă spun drept, tovarășe. Cînd eram acasă credeam că eu, ca președinte, cunosc toate problemele colectivei, atît de agricultură, cît și de organizare. Aici, la școală, mi s-au deschis ochii. Am văzut că mai am multe de învățat și la zootehnie, și la horticultură și la organizarea muncii.

Comunistul Czaka Odon, tot președinte de colectivă și el, îmi spune:

— Chiar la cei 58 de ani ai mei școala e bună. Am învățat multe de la viață în acești ani dar știința abia acum, în anii regimului democrat-popular. Ca să faci cu adevărat agricultură, zootehnie, horticultură, ca să știi să organizezi bine munca unei colective trebuie să înveți întotdeauna indiferent de vîrstă.

Brigadierul Anghel Ștefan din satul Ighiu, raionul Alba, începe prin a-și mărturisi pasiunea lui pentru viticultură.

— Mi-a plăcut să citesc cărți despre viticultură. Dar despre zootehnie și chiar agricultură nu știam multe lucruri pînă a veni aici, la școală. Deși sîntem cu toții țărani, agricultori, cînd un tovarăș profesor ne-a întrebat cum crește grîul n-am știut să-i răspundem imediat. Chiar și o întîmplare hazlie ca asta ne-a arătat ce mult înseamnă să poți învăța, să asculți lecții, să stai cu ochii în cărți și caiete cinci luni de zile fără a avea altă grijă.

★

Cine și-ar fi închipuit în trecut țărani aduși să învețe pe cheltuiala statului agrotehnică și zootehnie? Nimeni, era o imensă utopie pentru acea vreme.

Astăzi, o realitate obișnuită. De o săptămînă cei 56 de președinți și brigadieri au terminat cursurile și s-au întors la gospodăriile lor colective dornici să arate în muncă tot ce au învățat în acest timp.

Iar școala profesională din Alba Iulia se pregătește grijulie să primească o nouă serie de colectiviști.

LUCIAN CURSARU

Pentru fondul central al statului

Un vrednic achizitor

Cînd l-am întrebat pe tov. Zamfir, șeful serviciului achiziții de la Agevacoop Rîmnicu Vîlcea, care este cel mai bun achizitor de fructe din acest raion cu mari suprafețe pomicole, mi-a răspuns:

— Unul dintre ei — poate cel mai vrednic, este tov. Tepuș Constantin din comuna Bunești.

Am străbătut în acea zi satele Firești, Giornești și Bunești ale comunei. Am aflat despre tov. Tepuș, într-adevăr numai lucruri bune.

In 1959, datorită muncii lui neobosite pentru a achiziționa o cît mai mare cantitate de fructe, cooperativa din Bunești a depășit planul la toate sortimentele de fructe.

Anul acesta, numai în primul semestru — cooperativa a achiziționat din recolta veche 14 tone de mere față de planul de 5 tone, 3 tone de prune, aproape 2 tone de nuci și 115 tone de căpșuni (din recolta nouă). Mulți producători au fost convinși să valorifice cantități de căpșuni mult mai mari ca anul trecut. De pildă, Tănase M. Niculae a valorificat 1.000 kg., Ucă P. Niculae 500 kg, Giurcă Gh. 600 kg etc.

Prin încheierea de contracte cu statul

Gospodăriile agricole colective din regiunea Hunedoara s-au convins din proprie experiență, că încheind contracte cu statul pentru a livra cît mai mari cantități de cereale și produse animale, realizează venituri importante cu ajutorul cărora se pot dezvolta continuu, repartizînd totodată sume mai mari de bani colectiviștilor, pentru zilele-muncă efectuate.

În acest an, datorită valorificării unor mai mari cantități de produse pe baza contractelor încheiate cu statul, gospodăriile colective din această regiune au realizat venituri bănești de circa 20 milioane lei. Gospodăriile colective „Dr. Petru Groza" din Orăștie și „Unirea" din Alba Iulia au realizat de la începutul anului pînă acum, din vînzarea produselor pe bază de contracte, venituri de cîte 500.000 lei.

SPORT

„Cupa AGRICULTURII" la a 2-a EDIȚIE

În prezent se desfășoară în comunele și satele din regiunile Cluj, Baia Mare, Stalin, Autonomă Maghiară, Hunedoara și Oradea, întrecerile sportive din cadrul celei de-a doua ediții a „CUPEI AGRICULTURII". Inițiată anul trecut de Consiliul General U.C.F.S., această competiție de masă se bucură de un deosebit interes în rîndurile tinerilor și tinerelor din mediul sătesc. Numeroși colectiviști și colectiviste participă cu însuflețire la disciplinele sportive cuprinse în regulamentul „CUPEI AGRICULTURII".

Printre echipele participante se numără cunoscuta formație de volei a colectiviștilor din comuna Borș, raionul Oradea, clasată anul trecut pe locul 2, în clasamentul general, la egalitate de puncte cu echipa cîștigătoare a regiunii Stalin; formația de volei „Vulturul"-G.A.C. Partizanul din Mintiul Gherlei, regiunea Cluj; formațiile de fotbal „Avîntul" din comuna Dîrlos, regiunea Stalin, „Mureșul"-Vințul de Jos, raionul Alba, regiunea Hunedoara, echipa de popice a asociației sportive „Nirajul"-Miercurea Niraj, raionul Tg. Mureș și altele.

Pînă acum, în mai toate raioanele din cele 6 regiuni participante la competiție, s-au desfășurat primele două etape: faza pe asociații sportive și pe comune și faza interasociații și pe centre de comune, care au prilejuit dispute pasionante. La aceste două etape, întrecerile de fotbal, volei și popice, s-au organizat sistem turneu, iar echipele cîștigătoare s-au calificat pentru fazele superioare. De la etapa a 3-a și pînă la etapa a 6-a, faza finală, întrecerile se desfășoară sistem eliminatoriu. La fazele superioare, participă numai asociațiile sportive care au organizat întreceri la minimum 3 discipline sportive.

Acum se fac pregătiri în vederea etapei a 3-a, faza raională, care va avea loc la 15 septembrie. Apoi, între 15 septembrie și 2 octombrie se vor desfășura întrecerile sportive din etapa a 4-a (faza interraională) și etapa a 5-a (faza regională. Etapa finală va avea loc, într-un cadru festiv, la Cluj, între 14 și 16 octombrie.

La aceste întreceri participă numeroși tineri de la sate, de la 14 ani, indiferent de clasificarea sportivă. Concurenții se legitimează cu buletinul de identitate și carnetele U.C.F.S., cu cotizația la zi. Un concurent poate participa numai la două probe de atletism sau două discipline sportive. Iată și cîteva amănunte privitoare la regulamentul jocurilor.

Meciurile de volei se dispută: 2 seturi din 3. Jocul decisiv pentru primul loc din etapa finală se va disputa 3 seturi din 5. La fotbal, se vor juca 2 reprize a 45 minute. În caz de egalitate cîștigă echipa mai tînără. La popice, participă echipe formate din 6 jucători, care vor trage fiecare cîte 60 de bile (30 la plin și 30 la izolat). La atletism, pentru junioare sînt prevăzute probele: 80 m., 400 m., săritura în lungime și în înălțime, aruncarea greutății (de 4 kg.). Senioarele au același program, cu deosebire că în prima probă vor parcurge 100 m. (în loc de 80 m.). Juniorii și seniorii au prevăzute următoarele probe: 100 m., 800 m., săritura în lungime și înălțime, aruncarea greutății (pentru juniori greutatea de 6 kg., iar pentru seniori 7,250 kg.)

Se întocmesc clasamente separate pentru fiecare disciplină. Pentru primul loc se acordă 6 puncte; pentru locul 2: 5 puncte, locul 3: 4 puncte; locul 4: 3 puncte, locul 5: 2 puncte și locul 6: 1 punct.

Cîștigătorii vor primi diplome și premii în echipament sportiv.

„CUPA AGRICULTURII" va reveni regiunii cu cel mai mare număr de participanți la prima etapă, faza pe asociații sportive și pe comune — și care va obține cele mai bune rezultate.

Reamintim că prima ediție a „CUPEI AGRICULTURII" a fost cîștigată de sportivii din Regiunea Autonomă Maghiară, care se pregătesc acum de asemenea intens pentru a menține trofeul. Dar, este sigur că ei vor primi o replică dîrză de pildă, din partea sportivilor din regiunea Cluj, unde se vor disputa finalele și care s-au clasat anul trecut pe locul 2. De asemenea, vor avea un cuvînt greu de spus și sportivii din regiunile Stalin, Oradea, Baia Mare și Hunedoara.

M. LERESCU

Plecarea delegației R. P. Romîne la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

In ziua de 7 septembrie a părăsit Capitala delegația Republicii Populare Romîne la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Delegația este condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Din delegație fac parte tovarășii Ștefan Voitec, Leonte Răutu, Eduard Mezincescu, Silviu Brucan.

La plecare în gara Băneasa au fost de față tovarășii Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general de armată Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor oamenilor muncii, oameni de știință și cultură, ziariști.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

Delegația își va continua drumul spre New York cu vaporul.

(Agerpres)

Invățînd din experiența sovietică

Garanție sigură a sporirii producției

În cei 11 ani de existență, gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, regiunea București, a cunoscut o dezvoltare înfloritoare. Pe lîngă ramura de bază — cultura plantelor de cîmp — colectiviștii au dat o mare atenție extinderii sectorului zootehnic, și îndeosebi creșterii vacilor de lapte. Dacă la înființare, gospodăria avea numai o singură vacă și cîțiva cai de muncă, astăzi sectorul zootehnic cuprinde 187 de taurine, din care 101 vaci de lapte, 150 de porci, din care 25 scroafe, 306 ovine, 1.000 de păsări și 70 de stupi.

Demn de subliniat este mai ales faptul că o dată cu creșterea numărului de animale, a sporit și producția lor. Față de numai 700 litri lapte cît s-a obținut de la fiecare vacă în anul 1955, anul trecut s-a obținut în medie cîte 2.170 litri lapte de la fiecare vacă. Aceasta se datorește bunei îngrijiri și hrăniri a animalelor și îndeosebi folosirii în hrana lor a unor cantități mari de porumb siloz.

— În acest an, pînă la 1 septembrie, ne-a spus tov. Ștefan Mincu, brigadierul zootehnic al gospodăriei, colectiviștii Tudor Bucur, Marin Mușat și Ștefan Rusu au obținut cîte 2.200 litri lapte de la fiecare din vacile pe care le îngrijesc. Pînă la sfîrșitul anului ei și ceilalți colectiviști și-au propus să obțină în medie cîte 2.700 litri lapte, cu peste 500 litri mai mult decît au obținut în anul 1959.

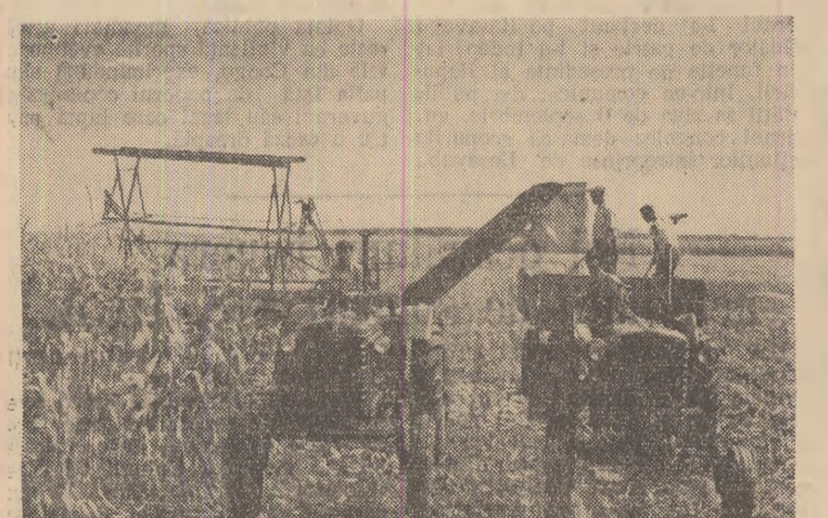
— Am făcut un mare salt în rentabilizarea fermei de vaci, spunea brigadierul zootehnic. Față de numai 81.267 lei cît am obținut anul trecut din creșterea vacilor, în acest an vom scoate peste 250.000 lei venit. Buna îngrijire și hrănire a animalelor cu cantități mari de porumb siloz este tot secretul rentabilizării fermei de taurine, ne-a răspuns în locul brigadierului îngrijitorul fruntaș Ștefan Rusu.

CUM AU FOST POSIBILE ACESTE REZULTATE ?

In vara anului 1955, în Livedea s-a petrecut un fapt deosebit, de care colectiviștii își aduc aminte cu multă bucurie. La 25 august, gospodăria colectivă a fost vizitată de tovarășul N. S. Hrușciov. Pe atunci aici, la Livedea, nu se putea vorbi de rezultate satisfăcătoare în creșterea animalelor. Puține la număr și hrănite în mod nerațional vacile gospodăriei dădeau producții mici de lapte. Aflînd despre această stare de lucruri, tovarășul Hrușciov le-a dat colectiviștilor sfaturi foarte prețioase. Intre altele, înaltul oaspete le-a vorbit colectiviștilor despre marea însemnătate pe care o are porumbul siloz în hrana animalelor. După cum era și firesc, sfaturile au dat roade. Aplicarea lor a însemnat o adevărată cotitură în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

La mai puțin de două săptămîni după plecarea tovarășului Hrușciov au sosit în gospodăria colectivă 4 specialiști sovietici care au organizat la Livedea o demonstrație privind însilozarea porumbului.

Ei au explicat amănunțit sutelor de colectiviști și oaspeți cum se face în mod practic însilozarea porumbului și le-au arătat, pe baza a numeroase date, avantajele folosirii nutrețului murat în hrănirea vitelor.

Tractorul e din Minsk, iar combina tractată de acesta din Gomel. Au sosit de numai cîteva zile. Iată-le în lanul de porumb siloz stringînd bogata recoltă.

DE LA 10 TONE LA PESTE 50 DE TONE PORUMB SILOZ LA HA.

Aplicînd în practică îndrumările date de către specialiștii sovietici cu privire la însilozarea porumbului, colectiviștii din Livedea au însămînțat cu porumb pentru siloz, de la an la an, suprafețe de teren tot mai mari. Paralel cu extinderea suprafețelor, colectiviștii s-au îngrijit și de îmbunătățirea agrotehnicii acestei prețioase culturi. Dacă la început ei au rezervat acestei culturi terenurile mai depărtate și mai puțin fertile, astăzi porumbul pentru siloz ocupă terenuri fertile situate în apropierea gospodăriei. In plus, culturile sînt întreținute în bune condiții, ceea ce a făcut ca de pe cele 44 ha. semănate cu porumb siloz în acest an să se realizeze în medie cîte 50.000 kg. masă verde la ha.

Unde este secretul ?

Pînă anul trecut, noi n-am reușit să obținem în medie mai mult de 20 tone porumb siloz la ha., deoarece n-am aplicat așa cum scrie la carte agrotehnica porumbului pentru siloz, mi-a spus dăunăzi tov. Gh. Tache președintele gospodăriei. Anul acesta însă, cu ajutorul neprecupețit al tov. A. S. Sevcenko, care a venit în vizită la noi, am reușit să obținem o producție mare de porumb pentru siloz, în medie cîte 50.000 kg. porumb la ha. ne-a spus în continuare tov. Tache.

In primăvara aceasta, la invitația Ministerului Agriculturii, tov. A. S. Sevcenko specialist și om de științe din Uniunea Sovietică a vizitat țara noastră, pentru a împărtăși din experiența sa în cultura porumbului colectiviștilor de la noi. Oaspetele sovietic, împreună cu specialiștii romîni, au ales ca loc de experiență gospodăria colectivă din Livedea care a fost vizitată în 1955 și de tov N. S. Hrusciov. Tov Sevcenko a urmărit zi de zi — timp de șase zile cît a stat la Livedea această experiență. Sub îndrumarea lui a fost ales terenul respectiv și s-a executat semănatul.

AGROTEHNICA APLICATĂ

Terenul ales pentru însămînțat în suprafață de 44 ha fusese îngrășat cu cîte 20 tone gunoi de grajd la planta premergătoare, și arat în toamnă la 28—30 cm. Primăvara pînă la semănat, terenul a fost boronit și apoi i s-a dat și o cultivație. Semănatul s-a executat în etape și a durat 6 zile de la 20 la 26 aprilie. Colectiviștii au folosit hibrizii Rominesc de Studina x I.C.A.R.-54, K.T.-7 și Odesa 10. Porumbul pentru siloz a fost semănat în patrat la distanța de 70x70 cm. iar cantitatea de sămînță dată la ha. a fost de 25—30 kg.

De dimineață de la ora 5 și pînă seara tîrziu, oaspetele nostru drag, ne-au spus colectiviștii era în permanență pe cîmp. Urmărea cu grijă adîncimea semănatului și modul cum cădeau boabele din tuburile semănătorii. In perioada semănatului tractoarele n-au stat măcar un ceas.

Pentru a sfărîma crusta care se formase după semănat, înainte de a răsări, din gospodărie, tov. Sevcenko a recomandat colectiviștilor să grăpeze imediat porumbul, lucrare care s-a executat cu grapa reglabilă. Porumbul a răsărit normal și s-au dat cîte 3 prașile mecanice și 2 manuale. Cu toate că în perioada de vegetație n-au căzut suficiente precipitații, totuși datorită aplicării agrotehnicii recomandate, porumbul s-a dezvoltat bine, dînd producții foarte mari la ha.

Am vizitat tarlalele gospodăriei cu porumb pentru siloz tocmai în perioada recoltatului. Am aflat cu acest prilej de la secretarul organizației de bază a comunistului Ion Anghel că atît tractorul M.T.Z. cît și combina CK-2-6, tractată de acesta și folosite la recoltatul porumbului pentru siloz au fost trimise colectiviștilor din Livedea prin grija tov. Sevcenko. Mașinile au sosit în gospodărie cu 10 zile înainte de începerea recoltatului.

Ți-era mai mare dragul să privești munca acestor mașini. Inalt de peste 2,5 m., cu știuleți bine dezvoltați, cultura de porumb siloz părea o adevărată pădure. Motorul tractorului M.T.Z. pufăia din plin, iar combina tăia din 3 rînduri de plante. Mecanizatorii și ceilalți colectiviști erau antrenați într-o adevărată întrecere. Ei zoreau să recolteze și să transporte la vreme porumbul la gropile făcute dinainte în apropierea sediului gospodăriei.

Pînă acum cîteva zile din cele 44 ha. cultivate cu porumb siloz se recoltaseră peste 20 de ha. 10 gropi, fiecare a cîte 120 tone capacitate erau de acum pline.

Cele mai mari producții de porumb siloz la ha. le-a dat hibridul Odesa 10. De pe cele 4 ha. cultivate cu acest hibrid s-au obținut în medie cîte 70 tone masă verde la ha. Urmează Rominescul de Studina x I.C.A.R.-54 cu 50 tone la ha., și K.T.-7 cu 40 tone la ha.

Producția sporită de porumb siloz obținută în acest an va da posibilitatea gospodăriei să asigure peste 12 tone de siloz de fiecare vacă și să obțină în anul viitor cel puțin 3.200 litri lapte. Desigur că la obținerea acestor rezultate frumoase un important rol l-a avut sprijinul tehnico-material dat de către specialiștii sovietici colectiviștilor din Livedea. Tocmai de aceea ei își aduc aminte cu adîncă recunoștință de vizitele făcute de înalții oaspeți sovietici. Ne amintim cu recunoștință de sprijinul pe care ni l-a dat tov. A. S. Sevcenko, de la care am învățat cum trebuie să muncim mai bine pentru întărirea economică a gospodăriei noastre, pentru un trai mai îmbelșugat și fericit al colectiviștilor, ne-a spus la plecare tov. Marin Moldoveanu, secretarul organizației de partid a gospodăriei.

T. BÎLBÎIE

Alte 6.000 hectare redate agriculturii

In dimineața aceea de august, sute de întovărășiți din comunele Găinești, Drăceni și Malini, înarmați cu cazmale și tîrnăcoape, cu sape și lopeți, se îndreptau grăbiți către locul unde se oprește trenulețul de munte. Mocănița i-a transportat cale de vreo 17-20 km tocmai în hotarul comunelor Sasca și Baia... Aci s-au întîlnit cu cei din Sasca, din Baia și Fîntîna Mare. Toți au început să lucreze la desecarea a mii de hectare de mlaștini. In scurtă vreme, pe marele șantier, ce se întinde pe o lungime de 11 km, munca era în toi. Organizați pe echipe, oamenii se întreceau care mai de care la taluzarea malurilor canalului croit și adîncit de drăgi și cu ajutorul căruia apa ce băltea pe aceste locuri s-a scurs către rîul Moldova.

Toți munceau cu sîrg, dar dintre ei Dumitru Cislaru, Teodor Vasilache, Ion Vasilache — colectiviști din Sasca, — Vasile Păscăriță, Vasile Diaconiță colectiviști din Baia, — Dumitru Călin, Ilie Bujor, întovărășiți din Drăceni, — Vasile Plăcintă din Mălini, tinerii Gh. Olaga, Gh. Gafița, Viorica Flintoc, elevă la școala profesională horticolă din Sasca au fost neîntrecuți.

Ajutați de mașini puternice, locuitorii din satele și comunele din împrejurimile acestui mare șantier au mișcat din loc mii și mii de metri cubi de pămînt, săpînd canale în lungime de peste 30 de km. Numai cei din Sasca, de pildă, au săpat peste 9.500 metri cubi, iar cei din Baia peste 12.000. Ca urmare, apele ce se întindeau pe aproape 6.000 de hectare au început a se scurge înspre rîul Moldova. Astfel, acolo, unde altădată nu creșteau decît rogoz și papură, tractoare grele au început acum să răstoarne brazdă după brazdă, pregătind terenul pentru cultivarea lui cu diferite culturi. De aici, se vor recolta în viitorii ani mii de tone de produse agricole.

C. VASIA

Continuă arăturile adînci

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Bogdănița, raionul Bîrlad, regiunea Iași, intensifică ritmul arăturilor adînci. Astfel, cu atelaje proprii și cu tractoarele de la S.M.T. Zorleni, din cele 200 ha. planificate au fost arate peste 157 ha.

Fruntași în această acțiune sînt colectiviștii din bragada I-a de cîmp condusă de tov. Aurel Galer precum și mecanizatorii Giurgiucanu Vasile și Costică Stan, ambii din brigada a III-a de tractoare, condusă de Iordache Leonte.

ION BOLEA
corespondent

Cifre și fapte

● **Luptînd pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, colectiviștii din satul Cîstei, regiunea Hunedoara, au plantat în acest an peste 700.000 butași de viță altoită din soiurile Fetească albă, Pinot gris, Riesling italian, Muscat Otonel.**

● In aceste zile, membrii gospodăriei colective „16 Februarie 1933"-Odobești, raionul Focșani, se pregătesc pentru culesul strugurilor de masă. Ei vor trimite pe piață circa 350 tone de struguri.

● *Alături de celelalte ferme, colectiviștii din comuna Fintinele, raionul Istria, au dezvoltat în acest an și crescătoria de păsări. Astfel, numărul păsărilor a ajuns la peste 11.000 capete, din care s-a valorificat peste 2.200 ca pui de frigare.*

● **La gospodăria colectivă din Războieni, regiunea Iași, s-au obținut anul acesta cîte 2.500 kg grîu la ha pe acele tarlale arate adînc din vară și întreținute fără buruieni.**

● Folosind resursele proprii, colectiviștii din Bucecea, regiunea Suceava, au o fermă de vaci care numără 100 capete. Adunarea generală a colectiviștilor a hotărît ca mărirea fermei de vaci să se facă pe baza opririi din prăsilă și creșterii în cele mai bune condiții a vițelușelor.

● **Ingrijitoarea de animale Ioana Popa de la gospodăria colectivă din Leordeni, raionul Topoloveni, obține zilnic cîte 10—12 litri de lapte de la majoritatea vacilor, iar de la unele obține cîte 18—20 litri de lapte pe zi.**

● Zilele trecute, colectiviștii din comuna Neudorf raionul Lipova, au primit avansul de 40 la sută pentru zilele-muncă efectuate pînă la 1 august 1960. La fiecare zi-muncă li s-au cuvenit cîte 3,300 kg grîu, 0,500 kg orz și cîte 10 lei în numerar (al doilea avans bănesc).

● **Membrii gospodăriei colective „Pacea" din satul Dîrvari, raionul Brănești, au obținut în vara acestui an cîte 1.100 kg grîu la hectar, iar pe unele tarlale producția a fost de peste 2.000 kg grîu la hectar. Diferența s-a datorat și faptului că în primul caz grîul a fost însămînțat pe la jumătatea lunii noiembrie.**

● *La gospodăria colectivă din Mădăs, regiunea Oradea, se însilozează de zor cantitatea de 300 vagoane porumb, asigurîndu-se astfel pentru iarnă o hrană valoroasă și îndestulătoare, animalelor gospodăriei.*

Insilozările continuă

La gospodăria de stat Roșia din bazinul de aprovizionare a Capitalei se însilozează o cantitate de porumb cu mult mai mare ca anul trecut. In fotografie : *muncitorii execută tocatul porumbului pentru siloz.*

Foto : AGERPRES

Intr-o tînără gospodărie colectivă

Fiecare an cu învățămintele lui

Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Tămădău, raionul Brănești, regiunea București se numără printre tinerele unități agricole socialist-cooperatiste din țara noastră. Ea a fost înființată în primăvara anului 1959, cuprinzînd atunci 247 familii cu 817 hectare teren arabil. În prezent, ea numără 275 (întreg satul) și 920 hectare teren arabil. Pînă în toamna anului 1959, colectiviștii din Tămădău nu aveau ca proprietate obștească animale de producție. Ferma de vaci a început cu 19 vaci (dintre care 9 cu lapte), iar acum numără 40 (dintre care 22 cu lapte). Un amănunt ce trebuie subliniat de la început este acela că la înființarea fermei de vaci, conducerea gospodăriei ca și mulți alți colectiviști, au ținut — și bine au făcut — ca vacile pe care le-au cumpărat să fie de rasă bună, știind că nu orice vacă poate aduce foloase (producții mari de lapte și produși valoroși). În ceea ce privește însă ferma de porcine, se poate spune că consiliul de conducere nu s-a preocupat de aceasta decît după aproape un an și jumătate de la înființarea gospodăriei. Dar, vorba proverbului : „Mai bine mai tîrziu, decît niciodată", așa că acum vreo trei luni au fost cumpărate 10 scroafe. Cît privește crescătoria de păsări — și în special păsări de apă — aceasta formează încă o problemă în studiu.

De ce a fost nevoie de acest scurt istoric ? Pentru ca să se vadă că gospodăria colectivă din comuna Tămădău nu a fost îndrumată îndeajuns, chiar din primul an, să pornească — ca să zicem așa — cu piciorul drept. Căci bine știut este că în lupta pentru făurirea belșugului care este pe deplin cu putință în condițiile agriculturii socialiste, realizarea de producții sporite la hectar (cereale, plante tehnice, legume și zarzavaturi) trebuie să meargă mînă în mînă cu dezvoltarea averii obștești : ferme de vaci, porci, oi, păsări — care aduc însemnate venituri bănești pentru gospodărie, deci pentru fiecare colectivist harnic.

Nimeni însă nu pretinde ca totul să se împlinească peste noapte. Cu alte cuvinte nimeni nu s-a așteptat ca din primul an, sau din al doilea, gospodăria colectivă din comuna Tămădău să ajungă la nivelul gospodăriilor colective fruntașe (cu sute de vaci de lapte, sute de scroafe de prăsilă, mii de oi, mii de păsări etc.). Acestea toate se agonisesc pe parcurs — an de an — însă temelia trebuie pusă de la început, lucru pe care colectiviștii din Tămădău nu l-au făcut decît în parte. Dar, trebuie analizate și posibilitățile gospodăriei. Are ea putința să creeze o puternică fermă de vaci, o numeroasă crescătorie de porci ori păsări ? Are, firește, căci suprafața de teren arabil — 920 hectare — asigură hrana necesară (nutrețuri și concentrate.) unui mare număr de animale de producție. Și vorbind de condiții, trebuie menționat că în ceea ce privește crescătoria de păsări, ea putea pînă acum să numere un foarte mare număr de rațe și gîște, apa rîului Moștiștea trecînd chiar pe lîngă comună. Gospodăria are în plan organizarea unei crescătorii de păsări de apă, dar pînă acum nu a realizat nimic în această privință.

Lipsa unui puternic sector zootehnic a arătat colectiviștilor că nu pot realiza prea mari venituri, că nu pot primi în cursul anului avansuri bănești așa cum primesc membrii atîtor gospodării colective fruntașe care valorifică mari cantități de lapte, carne, lînă.

Este în aceasta, primul învățămînt pe care l-au tras colectiviștii din Tămădău.

AGROTEHNICA APLICATĂ CHEZĂȘUIEȘTE RODNICIA SPORITĂ A PĂMÎNTULUI

Nimeni nu poate tăgădui că terenul gospodăriei colective din comuna Tămădău este de o calitate inferioară ; nimeni nu poate spune că membrii acestei gospodării sînt oameni începători în lucrarea pămîntului, și nimeni nu poate trece cu vederea faptul că folosirea mașinilor și tractoarelor S.M.T. face ca gospodăriile colective să obțină recolte bogate la hectar, să realizeze însemnate venituri bănești.

Cu toate acestea, colectiviștii din Tămădău nu au obținut în vara anului curent decît 1.390 kg grîu la ha, (cu 210 kg la ha mai puțin față de producția planificată.) Avînd în vedere că gospodăria a avut cultivate cu grîu 227 hectare, înseamnă o pierdere de aproape 5 vagoane de grîu.

De ce s-a întîmplat așa ? În primul rînd fiindcă terenul în care s-a însămînțat grîul nu a fost pregătit potrivit regulilor agrotehnice. Ce-i drept s-a făcut arătură adîncă de vară, dar nu s-a dat ca îngrășămînt nici bălegar de grajd, nici azotat de amoniu, nici superfosfat. Pe de altă parte, nu s-a respectat cu strictețe epoca de însămînțare. În loc să însămînțeze grîul începînd din ultima decadă a lunii septembrie și să-l termine pînă la jumătatea lunii octombrie, colectiviștii din Tămădău au întîrziat lucrarea cu aproape o lună de zile. Pe lîngă aceasta, și sămînța a contribuit la obținerea unei producții mai mici decît era cu putință. Soiul de grîu A-15, folosit de colectiviștii din Tămădău, nu este din soiurile de mare productivitate.

Din toate acestea colectiviștii au tras al doilea învățămînt. De aceea, pentru însămînțările din toamna aceasta, cu ajutorul S.M.T.-ului, ei au făcut arături adînci de vară imediat după recoltare pe întreaga suprafață de teren destinat pentru însămînțatul grîului de toamnă ; au aplicat în jurul a 15 tone de gunoi de grajd pe hectar (dar din păcate nu pe întreaga suprafață) și au schimbat la baza de recepție Fundulea sămînța de grîu A-15 pe sămînță din soiurile de mare productivitate, așa după cum a recomandat Ministerul Agriculturii.

De asemenea, colectiviștii din Tămădău au asigurat începerea semănatului grîului în ultima decadă a lunii septembrie și vor grăbi ca lucrarea să fie cît mai grabnic terminată. Rămîne de rezolvat problema îngrășămintelor chimice pe care pînă acum cîtva timp nu le aveau.

Este de datoria consiliului de conducere al gospodăriei să se intereseze și de calitatea lucrărilor de însămînțare a grîului, lucrări de care depinde în mare măsură obținerea de recolte bogate. Lucrările mecanizate trebuie executate la nivelul agrotehnicii înaintate.

★

Tînăra gospodărie colectivă din Tămădău poate deveni în curînd una dintre gospodăriile fruntașe din țara noastră. Luptînd pentru producții sporite la hectar, pentru dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească și obținerea de producții ridicate de la acestea, ea va putea vinde statului pe bază de contract însemnate cantități de cereale, plante tehnice, legume și zarzavaturi, lapte, carne, lînă — realizînd mari venituri bănești. În felul acesta, colectiviștii vor putea primi la ziua-muncă avansuri bănești trimestriale sau lunare, iar la sfîrșitul anului însemnate cantități de produse și sume de bani.

Acest lucru va constitui, poate, al treilea învățămînt pentru colectiviștii din Tămădău.

RADU SANDU

La împărțirea AVANSULUI

1 septembrie a fost o zi de mare bucurie pentru membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Traian, raionul Caracal. Colectiviștii de aici s-au adunat în curtea gospodăriei, frumos împodobită cu ghirlande de flori, pentru a asculta bilanțul muncii în gospodărie de la începutul anului și pînă în prezent.

— Astăzi, gospodăria noastră este mai puternică, mai mare, numărul membrilor ce alcătuiesc colectiva a ajuns de la 32 familii la 226 familii ; lucrăm în comun suprafața de 509 ha. teren agricol, a spus brigadierul Pițuru Ștefan care a prezentat darea de seamă.

Creșterea numărului de familii și a suprafeței de teren în gospodăria colectivă de aici, așa cum arată tov. Pițuru, nu a fost întîmplătoare. Cel mai bun agitator pentru a-i lămuri pe țăranii muncitori de a intra în gospodăria colectivă, au fost recoltele mari de cereale și traiul bun al colectiviștilor.

De ce obțin colectiviștii producții mari la hectar, este lesne de înțeles. În primul rînd, pe suprafețe întinse se lucrează mai bine cu tractoarele și mașinile statului, se pot aplica din plin regulile agrotehnice. Buna pregătire a terenului, aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice, semănatul cu mașina în epoca optimă folosindu-se sămînța de grîu de mare productivitate, executarea la timp a lucrărilor de întreținere a culturilor și recoltatul, fac ca gospodăria colectivă să obțină recolte sporite la hectar.

Anul trecut, de pildă, de pe cele 30 ha. însămînțate cu sămînță din soiul cu productivitate ridicată B. 301 colectiviștii au realizat cîte 3.031 kg. la hectar, în timp ce de pe cele 120 ha. însămînțate cu semințe de grîu din soiuri raionate, ei au realizat în medie 1600 kg. la ha.

În acest an colectiviștii de aci au dobîndit o producție și mai bună ca în 1959. Dar nu numai la cultura grîului au obținut ei recolte mari, ci așa cum a reieșit și din darea de seamă ținută cu ocazia împărțirii avansului, colectiviștii au obținut : 2.945 kg. orz la ha., 3.824 kg. secară boabe la ha., 2.063 kg. mazăre la ha., 1.244 kg. fasole la ha., 32.250 kg. porumb siloz la ha., 6.500 kg. ceapă la ha., și altele.

În prezent, sectorul zootehnic se compune din 16 capete bovine din care 4 vaci cu lapte la 100 de ha., 14 porcine din care 6 scroafe, cîte 68 de oi și 100 păsări la suta de hectare. Toate acestea și multe alte realizări le dă dreptul celor din Traianu să fie tot mai bucuroși. Bunele rezultate obținute au făcut ca în acest an încă 24 de familii, cu o suprafață de 36 de ha., să vină alături de vechii colectiviști.

...În curtea gospodăriei s-a încins horă mare. Și în timp ce unii se întreceau la joc, alții umpleau carele cu bucate, îndreptîndu-se voioși spre casele lor.

Cînd au văzut că Toma Răducanu, pentru cele 343 zile-muncă, a primit drept avans de 40 la sută 1.029 kg. grîu, 171,500 kg. secară, 171,500 kg orz, 171,500 kg. mazăre, 205,800 kg. fasole, 212 kg. ceapă, precum și suma de 1.020 lei, și ca el toți ceilalți colectiviști, mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală ca Greceanu Ion, Ilie Manda, Oprea Moraru, Alexandru Becerescu care erau prezenți la sărbătoarea colectiviștilor, au dat cereri pentru a fi și ei primiți în gospodăria colectivă. Faptele bune l-au convins.

ION GHEORGHIU

Pentru o recoltă bogată de grîu în 1961

La G. A. S. Ițcani

Se pot obține producții mult mai mari de grîu

Gospodăria agricolă de stat Ițcani, din regiunea Suceava a cultivat în anul acesta o suprafață de 434 de hectare cu grîu din care 125 de hectare au fost însămînțate cu grîu dintr-un soi cu productivitate ridicată. Nu se poate spune că în părțile locului nu există condiții prielnice pentru cultura grîului. Cu toate acestea, gospodăria a realizat în acest an o producție medie de grîu de numai 1.500 kg. la ha.

Care este cauza obținerii unei recolte atît de scăzute ?

Cu un an în urmă, cultivînd aceleași soiuri de grîu, gospodăria a dobîndit în medie 2.040 kg. grîu la ha., iar soiul de mare productivitate a dat 3.700 kg. la ha. Fără îndoială că realizarea unei producții de grîu cu mult mai mică decît cea a anului trecut nu poate fi explicată decît pe baza agrotehnicii folosite la această cultură. Este știut că soiurile de mare productivitate, mai mult decît celelalte soiuri de grîu cultivate pînă acum în țara noastră, au nevoie de un agrofond superior, de un teren bine lucrat și bogat în substanțe nutritive. Ori, tocmai de acest lucru n-au ținut seama în suficientă măsură cei de la gospodăria de stat Ițcani. Așa după cum ne spune inginerul șef al gospodăriei și o confirmă registrul grîului, deficiențele au început încă de la amplasarea culturii grîului. Astfel, pe 340 de hectare din cele 434 ha. cultivate, grîul a fost semănat după el însuși.

Din suprafața de 340 hectare pe care grîul a urmat după grîu n-au fost arate adînc în vară decît 225 ha., restul suprafeței fiind arat abia în luna septembrie, pe vreme secetoasă. Ca urmare, pe această suprafață arătura a ieșit uscată și bolovănoasă. În ce privește fertilizarea terenurilor, doar 53 de hectare au fost gunoite o dată cu arătura adîncă de vară, restul suprafețelor neprimind în toamnă nici un fel de îngrășămînt ; îngrășămintele chimice, atît cele fosfatice cît și cele azotoase, au fost date numai către sfîrșitul lunii ianuarie și începutul lunii februarie. Semănat, între 15 septembrie — 20 octombrie într-o arătură în bună parte bolovănoasă și uscată este și firesc că grîul a răsărit neuniform, iar lipsa unei cantități suficiente de substanțe hrănitoare a dus la o slabă dezvoltare a plantelor. Intrînd în iarnă slab înfrățit, cu un număr de circa 350 plante pe m.p., datorită lipsei zăpezii, o bună parte din firele de grîu au degerat peste iarnă, ajungînd ca în primăvară densitatea la m.p. să fie de numai 280—300 de plante.

Deși în primăvară grîul a fost grăpat, ori tăvălugit acolo unde s-a constatat că plantele au fost „descălțate", și apoi plivit, totuși aceste lucrări de întreținere n-au putut suplini slaba pregătire a terenului din toamnă. Rezultatul : producția a fost cu totul sub posibilități.

Experiența negativă din anul acesta a gospodăriei de stat Ițcani a dat serios de gîndit consiliului gospodăriei care, așa după cum spune tov. Horobeț Nistor, directorul unității, a luat măsuri ca greșelile săvîrșite să nu se mai repete. Așa, de pildă, pentru cultura grîului care va ocupa în anul viitor 400 ha., au fost alese premergătoare mult mai bune, în mare parte prășitoare și leguminoase, iar lucrarea terenurilor și fertilizarea acestora se face diferențiat, în funcție de sol, plantă premergătoare, soi etc. Pe terenurile podzolite de la Iacobești, Marotia, Șerbăuți și Dărmănești, de pildă, s-a arat la 30-33 cm, iar pe cele aluvionare de la Reuseni, Ipotești și Mihoveni la 28-30 cm. Îngrășămintele sînt și ele administrate în raport cu fertilitatea solului. Pe terenurile de la Șerbăuți, Sf. Ilie, Iacobești și Moara, unde solul are reacție acidă se vor aplica amendamente calcaroase. Gospodăria de stat a executat arături adînci pe mai bine de 300 de hectare, fertilizînd cu îngrășăminte chimice peste 130 de hectare. Este în curs transportul gunoiului de grajd care va fi aplicat pe terenurile ce urmează să fie eliberate de culturile prășitoare. De asemenea, gospodăria va folosi și în anul acesta pe o mare parte a suprafețelor pe care le va însămînța cu grîu, sămînță din soiurile de mare productivitate. Sămînța de grîu a fost condiționată și s-a făcut aprovizionarea cu îngrășăminte bacteriene și substanțe antimălurice.

— Astfel pregătiți, spunea directorul gospodăriei, muncitorii și mecanizatorii gospodăriei noastre așteaptă sosirea momentului optim de semănat, fiind încredințați că în anul viitor vom realiza o producție de grîu mult mai sporită, realizînd cu cinste sarcina pusă în fața oamenilor muncii din agricultură de Congresul al III-lea al P.M.R., aceea de a spori producția de grîu la unitatea de suprafață.

V. POMPILIU

Pregătesc însămînțările de toamnă

Îndrumați și mobilizați de organizația de partid, folosind timpul prielnic, membrii gospodăriei agricole colective „Drum nou" din Cătunul Viilor, raionul Sighișoara, au terminat treieratul tuturor păioaselor.

Din primele boabe obținute, colectiviștii au predat la baza de recepție cantitățile contractate cu statul.

După terminarea treierișului, ei au ales pentru sămînță grîul cel mai bun, pe care l-au depozitat în magazia recent construită prin munca patriotică a colectiviștilor.

În prezent colectiviștii din Cătunul Viilor se pregătesc pentru însămînțările de toamnă ; ei au executat pînă acum arături adînci pe 22 hectare și au transportat la cîmp peste 250 tone îngrășăminte naturale.

În toate aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit candidații de partid Ștefan Hofnăr și Nicolae Moldovan precum și alți colectiviști ca Mihai Chiorean, Ironim Prozan, Mihai Tăbărean, Nicolae Radu și Ștefan Toma.

NICOLAE GHIDIU
corespondent

Marea sărbătoare a poporului bulgar

Poporul bulgar sărbătoreşte astăzi împlinirea a 16 ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul fascist. Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, oamenii muncii din țara prietenă au obținut în anii aceştia mari succese în toate domeniile de activitate pe drumul făuririi vieții noi, socialiste.

Publicăm în pagina de față articole trimise de redacția ziarului „Kooperativno Selo" din Sofia, în care sînt oglindite realizări ale oamenilor muncii din agricultura R. P. Bulgaria.

Terenuri redate agriculturii

Drumul duce spre Dunăre. În lumina dimineții de vară se vede bine măreţul „Pod al Prieteniei" care leagă cele două maluri ale bătrînului fluviu. Peste crestele plopilor, departe, se proiectează în soarele strălucitor dealurile Giurgiului, iar aproape, în undele Dunării, razele soarelui se joacă de parcă ar fi nişte licurici.

De aici, de lîngă pod, de-a lungul fluviului, se întinde o cîmpie, care pînă acum un an nu era decît mlaştini, păpuriş şi trestie, unde orăcăiau broaştele.

Un tractorist care ne-a întîmpinat ne-a explicat cu un accent de mîndrie în glas:

— Astea sînt acum tarlale roditoare; aici au muncit colectiviştii din satul Brăşlean, le-au smuls apelor şi le-au curăţat de tot păpurişul şi de toate bălăriile.

Într-adevăr, începînd din anul trecut, colectiviştii din Brăşlean, raionul Ruse, au ieşit cu mic cu mare, cu sape, cu lopeţi, cu tîrnăcoape, muncind şi în zilele călduroase, şi pe ger. Au săpat şanţuri de scurgere a apei care băltea, au tăiat papura, trestia şi toate ierburile. Astfel, locurile care de ani şi ani de zile nu au produs nimic, au fost redate agriculturii — pentru a fi cultivate cu grîu, cu porumb, cu floarea-soarelui, cu sfeclă de zahăr, cu nutreţuri pentru animalele proprietate obştească. Zilnic au muncit aici peste 2.000 de bărbaţi şi femei, încrezători în vorbele preşedintelui gospodăriei, tov. Gheorghe Lambev.

— Nu e departe vremea cînd vor undui pe aceste locuri lanuri bogate, dar acest lucru depinde de voinţa şi de hărnicia noastră, le spunea el, colectiviştilor care lucrau.

Şi aşa a fost. În ziua aceea de vară cînd am vizitat noile terenuri ale gospodăriei colective din Brăşlean, oamenii erau tot la lucru. De data aceasta ei nu mai săpau şanţuri, ci munceau în grădina de zarzavat de unde vor scoate bani buni. Din cele 70 de hectare redate agriculturii, aici în lunca Dunării, o parte sînt cultivate cu legume şi zarzavaturi; tot aici a fost amenajat şi un eleşteu de peşte (în canalul cel mare a cărui apă este folosită la nevoie şi pentru ploaie artificială).

Tînărul preşedinte al gospodăriei, Gheorghe Lambev şi responsabilul piscicol Boris Marinov ne-a spus că în acest an gospodăria va încasa circa un milion de leva din vînzarea peştelui de aici.

— Apa care altădată ne păgubea, astăzi ne foloseşte atît pentru udatul zarzavaturilor şi ca ploaie artificială, cît şi ca iaz pentru crescătoria de crapi, spunea preşedintele.

În vremea asta un colectivist a aruncat în apa canalului un pumn de bucăţele de pîine. Atunci, zeci, sute, mii de guri s-au repezit să le prindă. Crapii sînt obişnuiţi cu acest tratament „prietenesc" şi nu se sfiesc să se arate la suprafaţă. Responsabilul crescătoriei, Boris Marinov, schiţă un zîmbet de mulţumire, ca oricare om a cărui muncă dă roade.

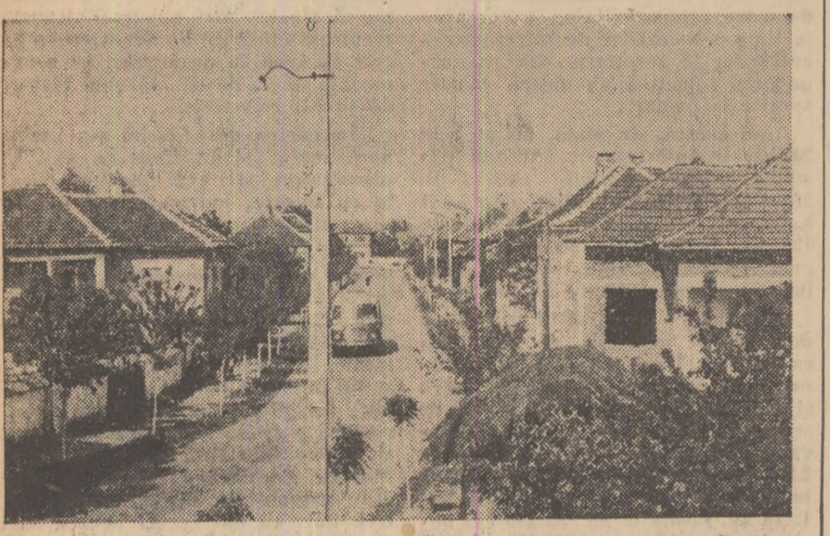
Alături de grădina de zarzavat se întinde fîneaţa, iar de la aceasta pînă aproape de malul Dunării se întind lanurile de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, fasole. Sînt mîndre culturile şi vor aduce şi ele însemnate venituri harnicilor colectivişti din satul Brăşlean. Ei însă se mai bucură şi de faptul că distrugerea păpurişului, a trestiei, a bălăriilor de tot felul, a luminat zarea, a făcut ca ochiul să se încînte de o altă privelişte.

70 de hectare neproductive altădată formează acum o mîndră cîmpie cu mîndre roade.

Se însera cînd am plecat din Brăşlean. Căruţele se întorceau scîrţîind în sat. Fetele de la grădina de zarzavat, legate frumos cu basmale înflorate, se întorceau şi ele acasă după o zi de muncă. Şi cîntecul lor se pierdea departe, pînă la Dunăre, pînă acolo unde se întind noile terenuri redate agriculturii de către colectiviştii din Breşlean.

NIC. ZAGORSCHI
ziarist — Sofia

CASE NOI

Stradă în satul Glavaţii — Vraţa.

O importantă rezervă de creştere a producţiei de carne

Partidul şi guvernul au pus în faţa sectorului zootehnic importanta sarcină ca în următorii ani producţia animalieră să crească de cîteva ori, micşorînd în acelaşi timp preţul de cost. Una din rezervele mari pentru sporirea producţiei de carne, crescătorii de vite o văd în îngrăşarea animalelor mai cu seamă a animalelor tinere, acţiune care este mai avantajoasă pentru gospodăriile colective. Un kg. de creştere la animalele tinere se poate obţine cu mult mai puţină hrană decît de la cele mari.

În agricultura ţării noastre se desfăşoară acum o adevărată mişcare pentru îngrăşarea viţeilor masculi necastraţi. Propunerea a fost făcută de cercetătorii ştiinţifici. În scurtă vreme, cooperativele agricole s-au convins singure că viţeii masculi necastraţi au cam în jurul a 20 la sută creştere şi asimilează în jurul a 20 la sută hrană în comparaţie cu animalele tinere castrate. În afară de asta, calitatea cărnii viţeilor necastraţi nu suferă faţă de aceea a viţeilor castraţi.

Iniţiator al îngrăşării în masă a viţeilor necastraţi a fost regiunea Vidin. Încă din ianuarie, anul acesta, lucrătorii acestei regiuni au pus la îngrăşat 1.200 viţei. De atunci, numărul viţeilor este în continuă creştere. La sfîrşitul anului în cooperativele agricole de muncă vor exista în jurul a 6.000 de viţei necastraţi. Ei vor fi predaţi statului la o greutate de aproape 350 kg. viu fiecare. Cooperativele agricole vor obţine un venit de circa 9.000.000 leva, faţă de 1.650.000 cît au obţinut anul trecut, cînd au predat viţei cu o greutate de numai 140–160 kg. fiecare.

Metoda îngrăşării viţeilor masculi necastraţi se foloseşte acum în unităţile agricole socialiste din toată ţara. Cel mai mult s-au dezvoltat îngrăşările în ţarcuri, unde mişcarea animalelor este redusă la minimum. Pentru a sta cît mai liniştite, ele sînt închise în încăperi întunecoase, şi sînt hrănite chiar în ţarc. Hrana ce li se dă constă mai ales în lucernă verde, iar iarna fîn de lucernă, sfeclă furajeră şi siloz şi pînă la 2 kg. furaj concentrat.

Pentru a se asigura condiţii cît mai optime în vederea creşterii tinerelor animale, în unităţile agricole se ridică numeroase construcţii destinate acestui scop. În ele mecanizarea va înlocui o parte din munca manuală, obţinîndu-se totodată şi importante reduceri ale preţului de cost.

Din toată ţara sosesc veşti îmbucurătoare despre realizări tot mai mari în creşterea viţeilor masculi necastraţi. În regiunea Vidin, de pildă, care a iniţiat această acţiune în martie se înregistrase o creştere medie zilnică la îngrăşare de cîte 806 grame pe cap de viţel; în iunie creşterea medie a sporit la 1.100 grame. În unele gospodării realizările sînt şi mai mari. Cooperativa agricolă de muncă din Tramada — Vidin, îngraşă 280 de viţei cu o creştere medie zilnică de peste 1.400 grame. Cooperativa agricolă din Dralfa — Tîrgovişte, la 160 viţei necastraţi în vîrstă de la 6 pînă la 18 luni, are o creştere zilnică de la 1.800 pînă la 2.000 grame pe cap de viţel.

Succese mari obţin şi lucrătorii din sectorul zootehnic al regiunii Vrata care îngraşă peste 4100 viţei masculi necastraţi şi cei din Doliajea — Dobrogea. În satul Stefonovo — Tolbukin, creşterea medie zilnică a viţeilor a ajuns la 1.700 grame, iar la unele exemplare pînă la 2.590 grame.

NEVEANA ABAGIEVA

GRIVIŢA, SAT CU GLORIOASE TRADIŢII

Griviţa, satul acesta nu prea mare, cu aspect tipic de sat bulgăresc de cîmpie, este locul unde totul aminteşte de tradiţiile prieteniei dintre poporul bulgar şi romîn. Mica piaţetă pe care ţăranii au numit-o Bucureşti şi uliţele care poartă nume ale eroilor romîni căzuţi

Borislav Desev, Ion Varga, şi Gheorghe Povat, stînd de vorbă.

în luptele din războiul de la 1877: maiorul Gheorghe Şonţu, comandantul batalionului din regimentul 10 Dorobanţi, care, cu sabia în mînă, a condus ostaşii şi a pătruns primul în tranşeele turceşti, unde, întîmpinat de o salvă de gloanţe şi-a găsit moartea; soldatul Grigore Ion, care într-o luptă corp la corp cu turcii, a izbutit, cu o vitejie de nedescris să le captureze steagul; căpitanul Valter Mărăcineanu, de asemenea, un erou slăvit. Cooperativa agricolă de muncă din satul Griviţa poartă numele de „Scînteia", scînteia din care s-a născut flacăra nezdruncinatei prietenii romîno-bulgare.

Şoseaua largă, asfaltată, ne duce în partea de nord-vest a satului. Aici, de unde se deschide privelişte spre cîmpiile unde în urmă cu peste 80 de ani s-au dat lupte crîncene, poporul nostru a ridicat în semn de recunoştinţă un mauzoleu. În el sînt păstrate o parte din rămăşiţele eroilor. El a fost construit prin contribuţia comună bulgaro-romînă. Vin aici mulţi oameni şi fiecare îşi exprimă, în felul său, dragostea faţă de eroi. Un grup de colectivişti a scris: „Prietenia dintre bulgari şi romîni a fost consfinţită cu sîngele bunicilor noştri eroi. S-o păstrăm ca lumina ochilor şi să veghem ca ea să fie veşnică şi de nezdruncinat, ca şi amintirea noastră pentru eroi".

În partea de nord a mauzoleului se construieşte acum un mare parc. O alee largă cu trandafiri înfloriţi duce spre noul monument funerar de piatră — expresia recunoştinţei tinerei generaţii faţă de eroi. Monumentul e îmbrăcat în verdeaţă.

„Valea morţii", stropită cu sîngele luptătorilor de la 1877 e acum liniştită, plină de soare. Aici colectiviştii griviţeni au construit două microhidrocentrale. În anii viitori, locurile acestea vor deveni şi mai frumoase. Statul a alocat o sumă importantă pentru înfrumuseţarea mauzoleului şi a parcului...

La invitaţia colectiviştilor ne ducem împreună cu grupul de turişti romîni pe care-l însoţim, în curtea gospodăriei, unde sîntem aşteptaţi de preşedintele ei, Borislav Deşev, de brigadieri, de colectivişti. Fetele ne aduc flori. O întîlnire sinceră, aşa cum poate exista numai între oameni apropiaţi, între fraţi. Printre oaspeţii romîni se află şi lucrători fruntaşi din agricultură: Ion Vîlcu, şeful secţiei agrare a raionului Lugoj, Ion Varga, preşedintele gospodăriei agricole colective din satul Bodo, Gheorghe Povat, de asemenea preşedinte de gospodărie colectivă, Elena Scridon, inginer-agronom, asistent la Institutul agronomic din Cluj, Romeo Hindrihan, tractorist la G.A.S. Piatra Neamţ şi alţii.

„Agricultorii" se însufleţesc repede, stau la masă la o ţuică bulgărească şi vorbesc între ei. Oaspeţii se arată oameni pricepuţi.

Din spusele gazdei aflăm că cooperativa agricolă de producţie din Griviţa a fost întemeiată în 1948, iar anul trecut s-a unificat cu cea din satul vecin Vărbiţa. Cooperativa posedă 44.000 decari pămînt arabil, din care 18.000 decari cu culturi de toamnă, 10.000 decari cu porumb, 2.300 cu floarea-soarelui, 1.600 cu vii, 1.500 cu sfeclă de zahăr, 500 cu bumbac şi altele. Aflăm că cooperativa de aici are 1.700 de capete de vite cornute mari, din care 350 vaci de lapte, 4.800 oi, peste 25.000 găini şi alte păsări.

Preşedintele gazdă continuă să povestească despre succesele obţinute. Recolta a fost strînsă mai mult cu maşinile şi acum se treieră de zor. La grîu — aici se seamănă soiul bulgăresc Nr. 301 — s-au obţinut, în medie, cîte 230 kg. boabe la decar. Grădina de zarzavat a dat, în loc de 150 tone cît era planificat, 210 tone de roşii trufanda pentru export. Planul la lapte de vacă a fost depăşit; în primul semestru al anului acesta, cooperativa a predat 65.000 ouă...

Oaspeţii pun întrebări, se interesează de organizarea muncii în gospodărie, de baza furajeră, de avansuri... Timpul trece repede, însoţitoarea excursiei începe să dea semne de nerăbdare.

— Nu, nu le dăm drumul, spun gazdele. Trebuie nu numai să auziţi, dar şi să vedeţi cîte ceva din realizările noastre. Veniţi numai să vedeţi ce grîu am făcut — şi-i conduc spre hambare...

Oaspeţii sînt mulţumiţi — boabe mari, frumoase. Ei povestesc că soiul de grîu 301 e bine cunoscut şi în Romînia. Mai ales în nordul Dobrogei a fost cultivat pe suprafeţe mari şi aproape că a înlocuit soiurile locale.

E timpul de plecare. Preşedinţii îşi schimbă adresele, îşi promit să-şi scrie, să facă schimb de experienţă, să facă schimb de seminţe. Se strîng călduros mîinile, îmbrăţişări.

— La revedere, dragi prieteni!

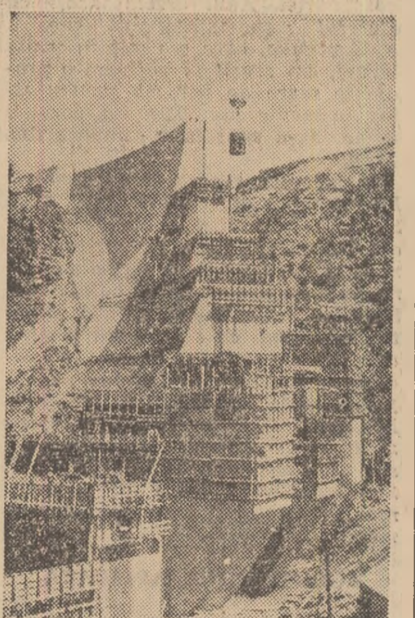
— La revedere fraţilor. Mai veniţi!

— Trăiască prietenia bulgaro-romînă!

Ospitaliera Griviţa, ca întotdeauna, şi-a deschis larg inima şi-şi conduce cu căldură musafirii scumpi — urmaşii eliberatorilor ei.

IORDAN DIMOV

PENTRU IRIGATUL OGOARELOR

Vedere a barajului hidrocentralei „Kîrdjali".

Energia Ardei va fi pusă în slujba oamenilor

Cîte legende şi cîntece nu se povestesc şi nu se cîntă şi astăzi despre neastîmpărul rîului Arda din munţii Rodopi, un rîu pe care în trecut oamenii nu-l puteau stăvili... Dar legendele vorbesc despre trecut. Alţii sînt astăzi oamenii şi altele cîntecele.

La cîţiva kilometri de Kîrdjali, acest nou centru industrial, creat în anii regimului popular, creşte zi de zi una din cele mai mari hidrocentrale din Bulgaria — hidrocentrala „Kîrdjali".

Un perete de beton se ridică în faţa Ardei. Din înălţimea macaralelor uriaşei construcţii rîul aproape că nu se vede. Turtit de peretele gigantic, care creşte din două părţi, asurzit de zgomotul vagonetelor, ascuns sub împletiturile dese ale cofrajelor, rîul se grăbeşte să se strecoare prin cele două tunele care îl despart.

Stăm la înălţime, uluiţi de privelişte măreaţă care se deschide pînă departe. Părţile peretelui care sînt gata se înalţă peste 100 de metri. Deasupra lui se mişcă în permanenţă cele două cupe de cîte 9 tone şi varsă beton. Pe cărările şerpuite ale drumului trec basculantele încărcate. Răsună ecoul exploziilor. Două sute patruzeci de mii de metri cubi de beton, cupă după cupă, au fost turnate în peretele barajului, care se înalţă tot mai sigur în faţa Ardei.

Barajul creşte pe zi ce trece. Şi cînd peretele înalt de 105 metri va fi încheiat, se va mai naşte un lac în Rodopi, lung de 15 kilometri. El va cuprinde o jumătate de miliard de metri cubi de apă. Cele patru turbine ale hidrocentralei ce se construieşte aici vor porni şi vor da energia electrică industriei şi vor aprinde mii de becuri în sate. Şi atunci lîngă apele liniştite ale lacului se vor opri constructorii — acei care cu energia şi priceperea lor au înlăturat toate greutăţile — şi vor spune:

— Am învins Arda! Puterea ei va sluji acum muncii paşnice!

IVAN VASILIEV

Maiştri ai recoltelor bogate de tutun

Cooperativa agricolă de muncă „Viaţă Nouă" din orăşelul Zlotograd este prima gospodărie colectivă întemeiată în regiunea Smolean care se află la numai 4 km. de frontiera Greciei. Cooperativa a trecut la început prin multe greutăţi. Şi este firesc acest lucru dacă ne gîndim la trecutul acestor locuri. Înainte vreme populaţia de aici a trebuit să îndure multe necazuri: ea a lucrat la construirea de fortificaţii, a avut de îndurat poftele unor stăpîni nesăţioşi.

După 9 septembrie 1944, cînd partidul a chemat pe ţăranii muncitori să întemeieze cooperative agricole de muncă, cei din Zlotograd au fost primii nu numai din regiunea Smolean, dar şi din întreaga regiune a Rodopilor centrali care au răspuns la chemarea partidului. Ei au numit cooperativa lor „Viaţă Nouă". Acest lucru exprimă năzuinţa spre nou a populaţiei de aici. Şi într-adevăr, cooperativa agricolă de muncă „Viaţă Nouă" oferă astăzi condiţiile pentru o viaţă nouă oamenilor de aici. Drumul spre această viaţă trece prin buna organizare a muncii şi prin lupta pentru obţinerea de recolte mari de tutun — principala cultură agricolă în această parte.

— În cinstea lui 9 septembrie — a anunţat vicepreşedintele cooperativei, Halilcov, noi vom strînge la timp şi bine recolta de tutun a gospodăriei, care este de 550 de tone de tutun de pe cele 4.200 decari teren semănat, ceea ce revine cîte 130 kg. în medie la decar. Şi aceasta de pe un teren pietros, greu de muncit.

Într-adevăr numai cine cunoaşte terenul raionului Zlotograd îşi poate da bine seama ce înseamnă să obţii o asemenea producţie. În această gospodărie există producători care obţin pe terenuri limitate recolte şi mai mari: de la 150 pînă la 200 de kg. de tutun la decar. Astfel în 1959, Fatma Mangarudova, Bahtiar Raifov Sobanbaşov, Fatma Boiagieva, Bohnie Kiunteva şi alţi douăzeci de cooperatori au obţinut aproape de două ori mai mult tutun decît producţia medie a cooperativei. Mulţi din aceşti creatori de recolte înalte sînt purtători ai „Ordinului Muncii" de aur, argint şi bronz. Anul trecut, cinci dintre fruntaşii recoltelor de tutun au fost distinşi cu ordine de aur.

Faima producătorilor de tutun din cooperativa de muncă „Viaţă Nouă" din Zlotograd este cunoscută în toţi Rodopii. Nu o dată cooperatorii din cooperativele din apropiere sau de mai departe, vin în grupuri la Zlotograd să înveţe din experienţa acestor fruntaşi.

Cînd primesc felicitări, fruntaşii de aici spun cu modestia firească a oamenilor muncitori:

— E datoria noastră faţă de partid. Noi vom recolta anul acesta mai mult de 550.000 kg. tutun, dar nu ne vom opri aci. Vom folosi fiecare bucăţică de pămînt şi vom cultiva mai mult tutun şi de o calitate şi mai bună. E angajamentul nostru pentru cel de-al 16-lea an de la glorioasa noastră revoluţie socialistă.

FILIP FILIPOV

LA RECOLTATUL TUTUNULUI

Recoltatul tutunului pe ogoarele cooperativei agricole de muncă „Viaţă Nouă".

Evenimentele externe

Dezarmarea — problema cea mai importantă a zilelor noastre

Nu există în momentul de faţă ţară în care să nu se discute despre cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite care-şi va începe lucrările în curînd. La sesiune va fi examinată o problemă care preocupă în cel mai înalt grad pe toţi oamenii de pe pămînt: problema dezarmării generale şi totale.

Din comentariile ziarelor, din declaraţiile oamenilor politici din diferite ţări se vede că popoarele îşi pun mari nădejdi în apropiata sesiune a O.N.U. Speranţele acestea îşi au izvorul în primul rînd în politica clară şi hotărîtă pe care o duc ţările socialiste, în faptul că la sesiunea respectivă ţările socialiste vor fi reprezentate de conducătorii lor cei mai autorizaţi, împuterniciţi să adopte cele mai eficiente măsuri pentru triumful cauzei păcii. În legătură cu aceasta, ziarul italian „Paese", de pildă, scria zilele trecute că prezenţa lui N. S. Hruşciov şi a altor conducători ai ţărilor socialiste la sesiunea O.N.U. „va face fără îndoială ca această sesiune să fie cea mai importantă de la crearea Organizaţiei Naţiunilor Unite şi pînă azi".

În Statele Unite ale Americii, în Franţa şi Anglia, în Japonia, în toate ţările, presa continuă să sublinieze importanţa pe care o capătă sesiunea Adunării Generale a O.N.U. prin participarea la lucrările ei a conducătorilor ţărilor socialiste şi conducătorilor altor ţări. Acordînd importanţa cuvenită lucrărilor apropiatei sesiuni a O.N.U. conducători ai ţărilor afro-asiatice şi-au anunţat participarea lor la sesiune. Preşedintele Indoneziei, Sukarno, va conduce delegaţia ţării sale. În fruntea delegaţiei Ghanei se va afla primul ministru Nkrumah.

În ce priveşte poziţia puterilor occidentale faţă de această problemă, ea continuă să fie diferită. Preşedintele S.U.A., Eisenhower, a declarat zilele trecute că poate va pleca la New York la sesiune.

Indiferent însă dacă conducătorii puterilor occidentale vor lua sau nu parte la sesiunea O.N.U., important este ca la apropiata sesiune toate ţările să manifeste dorinţa sinceră de a se ajunge la rezolvarea problemei dezarmării — cea mai importantă problemă a zilelor noastre. În această privinţă, după cum au dovedit şi dovedesc faptele, poziţia ţărilor socialiste este limpede şi hotărîtă.

Un nou complot urzit de colonialişti împotriva Republicii Congo

Tînăra Republică Congo este victima unui nou complot urzit de colonialişti, cu sprijinul fostului preşedinte Kasavubu. În seara zilei de 5 septembrie, Kasavubu a declarat că „el destituie guvernul Lumumba" şi a cerut armatei ţării să înceteze lupta. Prin aceasta el urmăreşte ca Republica Congo să fie ocupată de trupe străine, iar trupele armatei naţionale să nu poată intra în provincia Katanga, pe care colonialiştii vor s-o smulgă din trupul ţării.

Poporul congolez şi guvernul ţării au luat atitudine hotărîtă împotriva manevrelor lui Kasavubu. Guvernul l-a declarat pe Kasavubu trădător de patrie şi l-a îndepărtat din funcţia de preşedinte al Republicii. Într-un comunicat dat publicităţii în ziua de 6 septembrie, guvernul congolez demască scopurile acţiunilor întreprinse de Kasavubu şi îşi exprimă credinţa în victoria poporului congolez care luptă să-şi apere ţara împotriva agresiunii grosolane şi nedrepte dezlănţuită de colonialişti. În comunicatul amintit, guvernul Republicii Congo îşi exprimă convingerea fermă că „nici un stat, şi cu atît mai mult Organizaţia Naţiunilor Unite, nu va acorda sprijin sau vreun ajutor acelora care vor să împiedice guvernul să-şi exercite suveranitatea asupra întregii ţări". Patrice Lumumba a adresat la 7 septembrie ţărilor independente ale Africii cererea de a acorda de urgenţă ajutor militar Republicii Congo.

Opinia publică mondială urmăreşte cu vigilenţă sporită evenimentele din Congo, exprimîndu-şi simpatia faţă de poporul congolez şi guvernul său legal care luptă pentru o cauză dreaptă.

Noi dezvăluiri asupra activităţii de spionaj a S. U. A.

Doi funcţionari ai reţelei americane de spionaj, Bernon Mitchell şi William Martin care au părăsit Statele Unite şi au cerut azil politic guvernului sovietic au făcut zilele trecute la Moscova, în cadrul unei conferinţe de presă, declaraţii despre motivele care i-au determinat să rupă cu S.U.A. şi despre îndeletnicirile murdare ale cercurilor agresive americane şi altor ţări occidentale. Timp de peste două ore au fost prezentate în faţa ziariştilor noi dovezi ale acţiunilor murdare întreprinse de spionajul american. Cei doi funcţionari au arătat, între altele, că, în secret, guvernul american se foloseşte uneori de bani şi arme pentru a încerca să răstoarne guverne care nu sînt pe placul Statelor Unite. Foştii funcţionari ai Agenţiei naţionale de securitate a S.U.A. au arătat că guvernul american duce o politică de violare premeditată a spaţiului aerian al altor ţări şi apoi, referindu-se la astfel de violări, face declaraţii false cu scopul de a înşela opinia publică. Ei au declarat, de asemenea, că guvernul S.U.A. practică sistemul de a intercepta şi a descifra informaţiile secrete ale aliaţilor lor şi că guvernul american a mers atît de departe încît a început să recruteze agenţi din rîndul aliaţilor lor.

Martin şi Mitchell au dat o serie de amănunte asupra acţiunilor provocatoare de spionaj întreprinse de S.U.A. împotriva Uniunii Sovietice şi celorlalte ţări socialiste. Ei au declarat că „zborurile de spionaj ale avioanelor americane de-a lungul frontierelor şi deasupra teritoriilor ţărilor comuniste s-au efectuat nu numai în cursul ultimilor patru ani, ci şi în perioada din 1952 pînă în 1954". Foştii funcţionari ai Agenţiei naţionale de securitate a S.U.A au vorbit şi despre unele amănunte ale activităţii acestei agenţii, care cuprinde aproximativ 10.000 de funcţionari şi pentru întreţinerea căreia se cheltuiesc sute de milioane de dolari. Agenţia aceasta are unul din principalele roluri, dacă nu chiar rolul de bază, pentru diferitele organizaţii de spionaj din S.U.A.

Dezvăluirile senzaţionale făcute de cei doi funcţionari arată încă odată în faţa opiniei publice mondiale cît de perfide şi în acelaşi timp cît de primejdioase pentru cauza păcii sînt metodele la care recurg cercurile agresive americane şi din alte ţări occidentale.

„Noi ţăranii muncitori din Germania occidentală nu putem vorbi de viitor"

„Un viitor atît de fericit cum vă făuriţi dumneavoastră am dori să avem şi noi", ne-a spus tînărul Heinz M. ţăran muncitor din Germania occidentală, venit în vizită în Republica Democrată Germană.

Cum era şi firesc în urma unei astfel de mărturisiri, l-am întrebat:

— Bine, dar cum trăiţi dumneavoastră în vest? Ce impresie v-aţi făcut despre felul cum o duc şi cum muncesc ţăranii muncitori din Germania democrată?

Noua noastră cunoştinţă, care nu avea mai mult de 30 de ani a început să povestească.

„Nu sînt un om care judecă pripit. Încă din anul 1957, cînd am vizitat pentru prima oară Germania de răsărit m-am putut convinge de minciunile pe care le scriu ziarele noastre despre voi, cei din partea democrată a ţării noastre. Deci aceasta este a doua vizită pe care v-am făcut-o. Şi trebuie să spun că sînt uimit de succesele pe care le-aţi dobîndit în intervalul acesta de trei ani, de cînd am fost ultima oară pe la dv. Nivelul de trai al populaţiei creşte aici pe an ce trece, arătînd cît de mincinoasă este propaganda dusă de lacheii moşierilor şi bancherilor din vest. Eu sînt convins că nu-i prea departe ziua cînd şi oamenii muncii din Germania occidentală vor păşi pe calea socialismului, singura cale ce duce spre belşug şi bunăstare.

Eu mă ocup de viticultură, a continuat să povestească noua mea cunoştinţă. Astăzi mai posed o jumătate de hectare cu vie. Pe un petec mic de pămînt practic şi agricultura. În anul 1957, gospodăria mea se întindea pe 6,25 ha. Deşi lucram de dimineaţă şi pînă seara ajunsesem să nu cîştig nici atît cît să echivaleze cu un salariu de o zi. Am fost deci nevoit să lichidez cu frumoasa mea gospodărie...

Astăzi sînt totodată şi lucrător în fabrică şi... agricultor. După ce vin obosit de la fabrică sînt nevoit să mă apuc de munca cîmpului.

Ziua mea de muncă arată cam în felul următor. Mă scol cu noaptea în cap, hrănesc animalele şi apoi parcurg cu bicicleta 20 de km pentru a ajunge la Worms, unde lucrez într-o fabrică de produse chimice. După amiază, la orele 18, ajung însfîrşit acasă. Abia atunci am răgazul să mă reped şi la cîmp ca să lucrez pînă ce se întunecă de-a binelea.

În aceste condiţii muncesc de trei ani. Şi cînd te gîndeşti că munca nu îmi e răsplătită nici pe departe la justa ei valoare.

Despre viitor, noi ţăranii muncitori din vest nici nu putem vorbi, pentru că el nu mai există... Noi pur şi simplu trebuie să dispărem ca profesiune. Acest lucru ne este limpede. Toamna trecută, de pildă, pentru 50 kg de sămînţă de cartofi timpurii din soiurile „Luna" sau „Fina" a trebuit să plătim 23,50 de mărci. Oare cine poate să avanseze atîţia bani, cînd nici măcar nu e sigur că va putea să-şi vîndă produsele?

În aceste condiţii vă întreb pe dumneavoastră cum poate fi asigurată existenţa noastră, a ţăranilor?

Acum înţelegeţi desigur de ce sînt invidios pe viitorul fericit şi luminos asigurat de către partidul şi guvernul R. D. Germane ţăranilor muncitori din această parte a ţării noastre".

(Din ziarul „Der Freie Bauer")

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".